Kanton Zürich
Bildungsdirektion
Volksschulamt

หลักสูตรสำหรับการเรียนภาษาแม่และวัฒนธรรม (HSK)

พร้อมคำชี้แจงและคำอธิบายรายละเอียดเกยวกับแผนการเรียนการสอน

สารบัญ

1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร
ประวัติการสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมตั้งแต่แรกเริ่มจนถึงปัจจุบัน

2 คำจำกัดความและพื้นฐาน
คำจำกัดความ
แนวทางความคิดและปรัชญา
กรอบโครงสร้าง

3 เพื่อความเข้าใจสำหรับการเรียน - การสอน
การเรียนรู้โดยอาศัยสมรรถนะของปัจเจก
การพิจารณาความสามารถของผู้เรียนจากสมรรถนะของแต่ละคน
การบ้าน
อุปกรณ์และสื่อการสอนต่างๆ
การเลือกวิธีสอน
การวางตัวเป็นกลางในการสอน

4 ภาคแผนกภาษา
ความหมายและวัตถุประสงค์ของภาคแผนกภาษา
ครุศาสตร์ความสามารถใช้ได้หลายภาษา
ภาคสมรรถนะ

5 แผนกวิชา ธรรมชาติ มนุษย์ สังคม
ความหมายและวัตถุประสงค์ของภาควิชา
ศักยภาพและสมัถนะของนักเรียน

6 หัวข้อการสอนในแต่ละรอบ
รอบที่ 1
รอบที่ 2
รอบที่ 3

7 อธิบายคำศัพท์

8 ภาคผนวก
ภาคผนวกที่ I ขอบเขตของการเรียนการสอนในแคว้นซูริค
ภาคผนวกที่ II ลำดับขั้นและหัวข้อ-ภาพรวม
ภาคผนวกที่ III เชิงอรรถ

Impressum

Herausgeberin
Bildungsdirektion Kanton Zürich, Volksschulamt

Erarbeitet in Zusammenarbeit mit den HSK-Trägerschaften

Wissenschaftliche Beratung durch Dr. Ursula Ritzau, PH FHNW, und Prof. em. Dr. Dr. Basil Schader, PHZH

Gestaltung
raschle & partner
raschlepartner.ch

Übersetzung
Interserv AG

Kontakt
Volksschulamt, Abteilung Besondere Förderung Sektor Interkulturelle Pädagogik
Walchestrasse 21
8090 Zürich
+41 43 259 53 61
ikp@vsa.zh.ch www.zh.ch/hsk

Die Orientierung an diesem Lehrplan wird auch in anderen Kantonen empfohlen: Basel-Landschaft, Basel-Stadt, Bern, Glarus, Luzern, Schaffhausen, St. Gallen und Thurgau.

Kanton Zürich
Gemeinnütziger Fonds

Finanzielle Unterstützung durch den gemeinnützigen Fonds des Kantons Zürich

Vollständig überarbeitete

4. Auflage 2023
© Bildungsdirektion Kanton Zürich

คำนำ

การส่งเสริมความสามารถใช้*ภาษาต่างๆ*
*ได้หลายภาษา*และ*ความสามารถข้ามวัฒนธรรม*หลากหลายนั้นเป็นหน้าที่ส่วนหนึ่งของโรงเรียนที่จะต้องเอื้ออำนวยให้กับนักเรียน ดังนั้นวัตถุประสงค์ที่วางไว้คือการให้ความรู้เกี่ยวกับ *ภาษาแม่และวัฒนธรรม* (HSK)
ดังนั้นการสอนนี้จึงเป็นการเสนอโปรแกรมพิเศษให้แก่นักเรียนเพิ่มเติมจากชั่วโมงเรียนปกติในโรงเรียนโดยจะมีการสอนภาษามากกว่าสองภาษาให้แก่เด็กนักเรียน รวมทั้งสอนวัฒนธรรมอันเป็นเชื้อชาติของนักเรียนแต่ละคนเพิ่มเติมในแคว้นซูริค
การจัดการสอนนี้อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานของรัฐบาลจากประเทศที่เกี่ยวข้องโดยตรงและโดยองค์กรภาครัฐและเอกชน
และการสอนวิชานี้ได้รับการสนับสนุนมานานกว่าห้าสิบปีทางด้านวิชาการและด้านการจัดการจากองค์กรรับผิดชอบด้านการศึกษา

องค์กรรับผิดชอบการศึกษาขั้นพื้นฐานประจำท้องถิ่นแห่งแคว้นซูริคได้มีการพัฒนาหลักสูตรแผนการสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมนี้โดยผู้เชี่ยวชาญที่มีความสามารถและความรู้เป็นพิเศษตั้งแต่ ค.ศ. 2011 และแผนการสอนนี้ได้ถูกนำไปใช้สอนในหลายๆแคว้นที่ใช้ภาษาเยอรมันสำเนียงสวิสเป็นภาษาหลักในประเทศสวิสเซอร์แลนด์
เนื่องจากต้องการให้หลักสูตรการเรียนการสอนนี้เป็นเอกภาพ
และให้สอดคล้องกับหลักสูตรการเรียนการสอนของการศึกษาขั้นพื้นฐาน
หลักสูตรของการสอนวิชานี้ในโรงเรียนการศึกษาขั้นพื้นฐานฉบับนี้ได้มีการปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นด้านนโยบายการศึกษา โดยมีการประสานงานกับองค์กรส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
คือโรงเรียนประถมศึกษาที่ แผนการสอนนี้ใช้ชื่อว่าหลักสูตร -21
พร้อมกันนั้นการปรับปรุงหลักสูตรใหม่นี้มีการแก้ไขปรับปรุงใจความ
หัวข้อการสอนให้ดีขึ้นโดยเป็นการร่วมงานกันระหว่างครูผู้สอนวิชาภาษาท้องถิ่นและวัฒนธรรมรวมและผู้ประสานงานในการสอนวิชาภาษาท้องถิ่นและวัฒนธรรม
รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญที่เป็นบุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการปรับปรุงแก้ไขเปลี่ยนแปลงหลักสูตรการสอนวิชาภาษาท้องถิ่นและวัฒนธรรมในครั้งนี้

โครงสร้างของหลักสูตรการเรียนสอนฉบับนี้

เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรการสอนโรงเรียนประถมที่ใช้ชื่อว่าหลักสูตรการสอนที่ 21 (Lehrplan 21)
โดยที่บางส่วนของเนื้อหานั้นได้คัดจากหลักสูตรการสอนที่ 21 (Lehrplan 21)
ในบางกรณีจะมีการแก้ไขหรือปรับปรุงให้สอดคล้องกัน ในการพิมพ์หลักสูตรการสอนครั้งนี้
เป้าหมายและจุดประสงค์ของหลักสูตรครั้งนี้
ต้องการที่จะให้มุมมองโดยทั่วไปเกี่ยวกับการสอนภาษาแม่และวัฒนธรรมตั้งแต่เริ่มต้นจนปัจจุบันของการสอน ในบทที่ 1
เป็นการสื่อความหมายเพื่อความเข้าใจ ให้ความรู้ด้านภาษาแม่และวัฒนธรรมตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน ในบทที่ 2
เป็นการให้ความสำคัญกับพื้นฐาน บทที่ 3 ให้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนและการสอน ส่วนบทที่ 4 และ 5
ให้ความสำคัญกับภาควิชา «ภาษา» «ธรรมชาติและสังคม» โดยที่ทั้งสองบทนี้จะ
อธิบายความหมายของวิชานั้นนั้นและท้ายสุดจะผนวกความสามารถและศักยภาพที่ควบคู่กัน
โดยที่มีการเสนอวิธีการสอนเพื่อให้ครูผู้สอนจากทั้งหน่วยงานราชการและผู้สอนจากองค์กรอิสระอื่นๆ
เพื่อที่จะสามารถสอนได้อย่างมีทางเลือกและเป็นเอกเทศ บทที่ 6
เป็นการให้คำจำกัดความเฉพาะในส่วนของหมวดที่ว่าด้วยองคาพยพที่ควรจะคำนึงถึงในแต่ละรอบของการสอน

ใน (บทที่ 7) เป็นการอธิบายคำศัพท์ต่างๆ ที่นำมาจากหลักสูตรของการสอนในปัจจุบันเป็นส่วนใหญ่
สำหรับในบางวิธีการนั้นได้นำมาเสนอเพิ่มเติมจากคู่มือการสอนที่มีการพิมพ์ไว้แล้วใน EDK-Publikation
«การสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรม» เขียนโดย (Anja Giudici, Regina Bühlmann 2014)
ในบทนี้ส่วนที่คัดลอกมาทั้งคำและข้อความนั้นจะพิมพ์เป็นตัว*เอียง*โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่สำคัญที่สุดในที่นี้คือคำจำกัดความของคำว่า : *ภาษาแม่และวัฒนธรรม* นั้นโดยนัยยะที่ถูกต้องแล้วคือภาษาแรกของเด็กเด็ก
แต่สำหรับเด็กบางคนอาจจะเป็นภาษาที่สองเช่นกัน
ดังนั้นหลักสูตรการสอนนี้ในโรงเรียนในเอกสารฉบับนี้จะใช้ว่าภาษาในโรงเรียน สำหรับการสอนวิชานี้ (HSK)
นั้นจึงเรียกว่าภาษา*แม่และวัฒนธรรม*

ในบทที่ 8 นั้นเป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายพื้นฐานว่าด้วยการสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมรวม
ในแคว้นซูริคทั้งคำชี้แจงจากสำนักงานงานรับผิดชอบการศึกษาระดับประถมศึกษาที่เป็นผู้รับผิดชอบเนื้อหาการศึกษา
รวมทั้งการนำหลักสูตรมาใช้ ปฏิบัติ นอกจากนั้นแล้วมีการเพิ่มเติมเกี่ยวกับหัวข้อต่างๆ สำหรับแต่ละชั้นประถม
รวมทั้งรายละเอียดแหล่งข้อมูลที่มีการอ้างอิงในแต่ละส่วน

FACE CLUB

1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

หลักสูตรการเรียนการสอนนี้เป็นการตอบสนองความต้องการของเด็กที่เติบโตในสองภาษาหรือมากกว่านั้นและมีการวางหลักสูตรให้สอดคล้องกับหลักสูตรการสอนที่ 21 (Lehrplan 21) ดังนั้นจึงมีการนำไปใช้ถึงสามเท่าในที่เดียวกัน

ในขั้นตอนแรกนั้นหลักสูตรการสอนนี้จะเอื้ออำนวยให้องค์กรอิสระสามารถพัฒนาหลักสูตรของตนเองให้ดีขึ้นได้และให้สอดคล้องกับหลักการของหลักสูตรการสอนที่ 21 (Lehrplan 21)
โดยเน้นข้อแตกต่างสำหรับองค์กรอิสระที่สามารถเสนอโครงสร้างการสอนที่พัฒนาใหม่ได้และจะสามารถทำแผนการสอนใหม่ที่สอดคล้องและใช้ประกอบการจัดทำแผนการสอนที่สอดคล้องกับหลักสูตรใหม่นี้ได้
องค์กรรัฐบาลนั้นโดยปกติแล้วจะมีแผนการสอนที่เป็นไปตามหลักสูตรที่มีการวางไว้แล้วจากกระทรวงศึกษาธิการของ*ประเทศนั้นๆ* ที่วางไว้อย่างชัดเจนสำหรับครูผู้ที่สอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรม โดยที่สามารถจะปรับใจความของหลักสูตรที่วางไว้นี้แล้วได้ในกรณีจำเป็นเพื่อให้เข้ากับแผนการสอนที่มีการกำหนดไว้แล้วได้
แต่ต้องไม่ขัดแย้งกับหลักสูตรที่วางไว้แต่ประการใด ในขณะเดียวกันสำหรับองค์กรอิสระอื่นๆ
มีขอบเขตที่สามารถเน้นศักยภาพในด้านใดๆ ก็ได้ตามต้องการที่มีในหลักสูตรการสอน และผู้สอนสามารถจัดเวลาขั้นตอนการสอน หัวข้อการสอนได้เองตามความเหมาะสม
เนื่องจากระยะเวลาของการสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมนี้กำหนดไว้เพียง สองถึงสี่ชั่วโมงต่อหนึ่งสัปดาห์เท่านั้น
แต่นักเรียนนั้นมีพื้นฐานอันแตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นความสามารถทางด้านภาษา อายุและความสามารถอื่นๆ
รวมทั้งความพร้อมในการที่จะเรียน ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะกำหนดหัวข้อต่างๆ และขั้นตอนของการสอนต่างๆ เอง

ข้อที่สอง
หลักสูตรการสอนนี้เป็นหลักการเพื่อตรวจสอบการได้ใบอนุญาตสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมอย่างเป็นทางการซึ่งนี้จะต้องมีการยื่นคำร้องที่อยู่บนพื้นฐานที่สามารถตรวจสอบได้ว่าใจความ หัวข้อการเรียนการสอน รวมถึง วิธีการสอนตรงตามหลักสูตรที่มีการกำหนดไว้ และจะต้องไม่ขัดแย้งกับการเรียนการสอนโดยองค์กรอื่นๆ นั้น
ถ้าเป็นการสอนซึ่งเป็นไปตามหลักสูตรของประเทศที่นักเรียนถือสัญชาติจะต้องมีการนำหลักสูตรแผนการศึกษานี้มาประกอบคำร้องด้วย โดยที่หลักสูตรเหล่านั้นจะต้องไม่ขัดแย้งกับหลักสูตรแผนการสอนภาษาแม่และวัฒนธรรม
เนื่องจากข้อกำหนดดังกล่าวจะทำให้มีการยอมรับได้ของผู้เปิดสอนวิชานี้อย่างชัดเจนเกี่ยวกับการมีกฎระเบียบหลักสูตรในการสอนที่เป็นเอกภาพและถูกนำมาปฏิบัติเหมือนกันไม่ว่าจะเป็นวัตถุประสงค์
ใจความของการสอนและขั้นตอนการนำเข้าไปใช้ในการสอนในชั้นเรียน

ข้อที่สาม หลักสูตรนี้ถือว่าเป็นพื้นฐานในการเข้าใจซึ่งกันและกัน
เนื่องจากเป็นการเสนอให้แก่องค์กรและหน่วยงานที่ต้องการเปิดสอนวิชานี้รวมทั้งครูผู้สอนและสถาบันต่างๆ ทางด้านการศึกษาเพื่อให้มีมาตรฐานที่เหมือนกัน มีพื้นฐานที่เป็นเอกภาพสำหรับการสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมด้านเนื้อหาและวัตถุประสงค์

หลักสูตรและแผนการสอนนี้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับที่ใช้อยู่ในรัฐซูริคคือหลักสูตรการสอนที่ 21 (Lehrplan 21)
นี้และตรงตามแผนการสอนของรัฐซูริค

ประวัติความเป็นมาของการเปิดสอนวิชาภาษาท้องถิ่นและวัฒนธรรมจนถึงปัจจุบัน

การริเริ่มสอนภาษาและวัฒนธรรมนี้เริ่มต้นมาจากนโยบายการดูแลผู้ลี้ภัยจากประเทศอิตาลีซึ่งก่อตั้งขึ้นในช่วงระยะเวลาปี ค.ศ. 1930 ในรัฐซูริค ในเวลาต่อมามีผู้โยกย้ายอพยพถิ่นฐานเข้ามาจากประเทศอิตาลีเป็นจำนวนมากทำให้จำนวนผู้เข้าเรียนหลักสูตร วิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมเพิ่มมากขึ้นเป็นอย่างมาก ในช่วงปลายปี ค.ศ. 1960 และเมื่อต้นปี ค.ศ. 1970 นั้นมีการพัฒนาก่อตั้งสมาคมผู้ปกครองของผู้มาตั้งถิ่นฐานหลายประเทศเพิ่มมากขึ้นขนานไปกับการเปิดสอนวิชาภาษาท้องถิ่นและวัฒนธรรมที่เพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ และประเทศของผู้อพยพมาตั้งถิ่นฐานก็เข้ามารับผิดชอบในการจัดการสอนภาษาแม่และวัฒนธรรมนี้ให้กับประชาชนของตน เนื่องด้วยคณะกรรมการการศึกษา (ปัจจุบันคือที่ปรึกษาด้านการศึกษา) ได้มีการลงมติอนุญาตให้เปิดสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมนี้ในโรงเรียนประถมได้ตั้งแต่วันที่ 21 มิถุนายน ค.ศ. 1966 เป็นต้นมา โดยในระยะแรกนั้นนั้น
ข้อบังคับและระเบียบการนี้ใช้กับประชาชนที่มาจากประเทศอิตาลีเท่านั้นและไม่ใช่การเปิดสอนในระหว่างเวลาเรียนปกติในโรงเรียน แต่เป็นการสอนพิเศษ

เมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม ค.ศ. 1972 ได้มีการลงมติอย่างเป็นเอกฉันท์โดยคณะกรรมการที่ปรึกษาด้านการศึกษาให้มีการเปิดสอนภาษาอิตาลี และภาษาสเปนในชั้นเรียนอย่างเป็นปกติโดยให้ถือว่าเป็นวิชาเพื่อบูรณาการและภายในปีเดียวกันนั้นได้มีการลงมติอย่างเป็นเอกฉันท์ในประชุมของหน่วยงานผู้รับผิดชอบและคณะกรรมการด้านการศึกษา (EDK)
ทั้งหมด อนุญาตให้เปิดสอนวิชาภาษาแม่นี้โดยถือว่าเป็นการเรียนในระหว่างเวลาเรียนปกติ (ปกติของนักเรียนในห้อง)
โดยที่สามารถสอนได้สองบทในระหว่างเวลาเรียนได้

ในปีค.ศ. 1982 สถานกงสุลใหญ่แห่งประเทศอิตาลีและประเทศสเปนได้ติดต่อขอให้มีการประสานงานกันระหว่างสมาคมผู้ปกครองชาวต่างชาติกับหน่วยงานราชการผู้รับผิดชอบด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานของแคว้นซูริคให้วิชาภาษาแม่และ

วัฒนธรรมนี้เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรในการเรียนปกติได้ รวมทั้งให้มีการกรอกคะแนนลงในหลักฐานการศึกษาของนักเรียน ดังนั้นด้วยการลงมติของคณะกรรมการผู้รับผิดชอบด้านการศึกษาเมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน ค.ศ. 1983 นั้นให้เป็นไปตามความต้องการนี้โดยที่ให้สามารถมีการสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมนี้ได้ทุกภาษาในรูปแบบของการทดลองและข้อบังคับใหม่นี้ทำให้วิชานี้กลายเป็นวิชาที่เป็นที่ยอมรับมากยิ่งขึ้น พร้อมกันนั้นก็มีผู้เสนอขอสอนวิชาเหล่านี้ที่ยื่นคำร้องต่อหน่วยงานราชการแห่งเมืองซูริคพร้อมทั้งครูผู้สอนในโรงเรียน จึงได้มีการประสานงานกัน การสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมนี้ให้เป็นหลักสูตรพิเศษ รวมทั้งมีการพัฒนาสื่อและการให้การอบรมความรู้แก่ผู้สอนซึ่งถือว่าเป็นโครงการนำร่อง) ผลของการทดลองแปดปีที่ผ่านมานั้นคือการออกระเบียบเกี่ยวกับการสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมซึ่ง «คณะกรรมการการศึกษา»ได้ลงมติอย่างเป็นเอกฉันท์เมื่อวันที่ 11 มิถุนายน ค.ศ. 1992 และการลงมติครั้งนี้จึงทำให้การสอนการเรียนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมนี้กลายเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐานของเมืองซูริค พร้อมกันนั้นทำให้หลักสูตรการสอนที่มีการสอนโดยองค์กรอิสระอื่นๆ เป็นที่ยอมรับด้วยเช่นกัน ใน ปี ค.ศ. 2005 นั้นได้มีการออกกฎหมายว่าด้วยการศึกษาขั้นพื้นฐานของประชาชนและเช่นเดียวกันกับในปี 2000 ค.ศ. และ ค.ศ. 2006 ทำให้การเรียนการสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมกลายเป็นส่วนหนึ่งของวิชาการศึกษาระดับประถมตามกฎหมาย

ในเวลาเดียวกันคือช่วง ค.ศ. 1980 นั้นนอกจากภาษาอิตาเลียนและภาษาสเปนแล้วยังมีการเปิดสอนภาษาแม่อื่นๆ คือภาษายูโกสลาเวีย ภาษาตุรกี ภาษากรีกและภาษาโปรตุเกสด้วยอีกเช่นกัน นับตั้งแต่ช่วงค.ศ. 1990 เป็นต้นมาสถาบันผู้เสนอการสอนนี้ได้เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบันซึ่งทำให้มีการสอนวิชานี้รวมทั้งหมด 31 ภาษาด้วยกัน

ในปีการศึกษา ค.ศ. 2009/10 นั้น มีจำนวนนักเรียนในวิชานี้มากกว่า 10 000 คนเป็นครั้งแรก โดยที่จำนวนนักเรียนในแต่ละภาษานั้นแตกต่างกันโดยขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ การสนับสนุนด้านค่าใช้จ่ายและอื่นๆ ด้านการจัดการต่างๆ นั้นอยู่ในความรับผิดชอบของรัฐบาลของแต่ละประเทศ

ความหลากหลายของการสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมนี้สะท้อนความแตกต่างขององค์กรที่เสนอการสอนนี้และขึ้นอยู่กับภาษาที่ทำให้เกิดส่วนร่วมในเนื้อหา - เช่นความเข้าใจความสำคัญของการศึกษา ปัจจัยที่ก่อให้เกิดการอพยพโยกย้ายถิ่นฐานหรือการลี้ภัย ความรู้ทางประวัติศาสตร์ และการเข้าใจซึ่งวิถีชีวิตการดำรงชีวิตในประเทศสวิตเซอร์แลนด์ เป็นต้น

จุดประสงค์ดั้งเดิมของการสอนวิชาภาษาแม่นี้เป็นการเตรียมความพร้อมให้กับผู้อพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานที่ต้องการเดินทางกลับไปยังประเทศของตน เพื่อที่จะให้สามารถเข้าสู่ระบบการศึกษาได้ง่ายขึ้น แต่ในระยะเวลาที่เปลี่ยนแปลงไปนั้น เหตุผลของนักเรียนหญิงและชาย รวมไปจนถึงจุดประสงค์ของการเรียนวิชานี้แตกต่างไปจากเดิมคือ สาเหตุของการที่นักเรียนหญิงและชายที่*กลับไปยังประเทศเดิม*ของตนนั้นมีจำนวนน้อยมาก ทำให้จุดประสงค์ของการสอนวิชานี้ปรับเปลี่ยนไปเป็นการสอนเพื่อสนับสนุนและเอื้ออำนวยให้นักเรียนในเจนเนเรชั่น หรือวัยที่แตกต่างกันนั้นสามารถเข้ากับสังคมประเทศนี้ได้ บุคคลเหล่านี้คือบุตรของครอบครัวสองวัฒนธรรมที่เริ่มเข้ามาขอเรียนวิชานี้ด้วย ซึ่งสำหรับนักเรียนเหล่านี้มิได้มีความต้องการที่จะกลับไปยังประเทศบ้านเกิดของบิดามารดาหรือเพื่อการปรับตัวเข้ากับสังคมแต่ประการใดทั้งสิ้น

โดยทั่วไปแล้วการสนับสนุนเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในหลายภาษานั้นเป็นสิ่งที่มีความหมายเพิ่มมากขึ้นจนกลายเป็นแผนกเอกเทศที่กลายเป็นวัตถุประสงค์ที่สำคัญมากอันหนึ่งของนักเรียน นอกจากนั้นแล้วยังมีผลของการวิจัยที่ปรากฏว่าไม่ว่าจะเป็นทางด้านทฤษฎีหรือทั้งภาคปฏิบัติว่า การเรียนรู้หลายภาษานั้นเป็นการเพิ่มศักยภาพทำให้การเรียนภาษาต่างๆ ดีมาก จึงทำให้ความรู้นี้กลายมาเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร ผลดีที่เกิดขึ้นจากการเรียนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมนี้มิใช่เกิดผลปัจเจกเท่านั้น แต่สังคมก็ได้รับซึ่งผลประโยชน์นี้ด้วยเช่นกัน ในรัฐซูริคนั้น 43% ของนักเรียนหญิงและชายในโรงเรียนประถมพูดภาษาอื่นๆ ได้โดยที่*ภาษาแรก* คือภาษาเยอรมัน (สถิติการศึกษาของแคว้นซูริค, สำรวจเมื่อ 2020) ศักยภาพของความสามารถในหลายภาษานี้เป็นสิ่งที่ควรนำมาใช้ประโยชน์ได้จึงควรที่จะได้รับการสนับสนุน

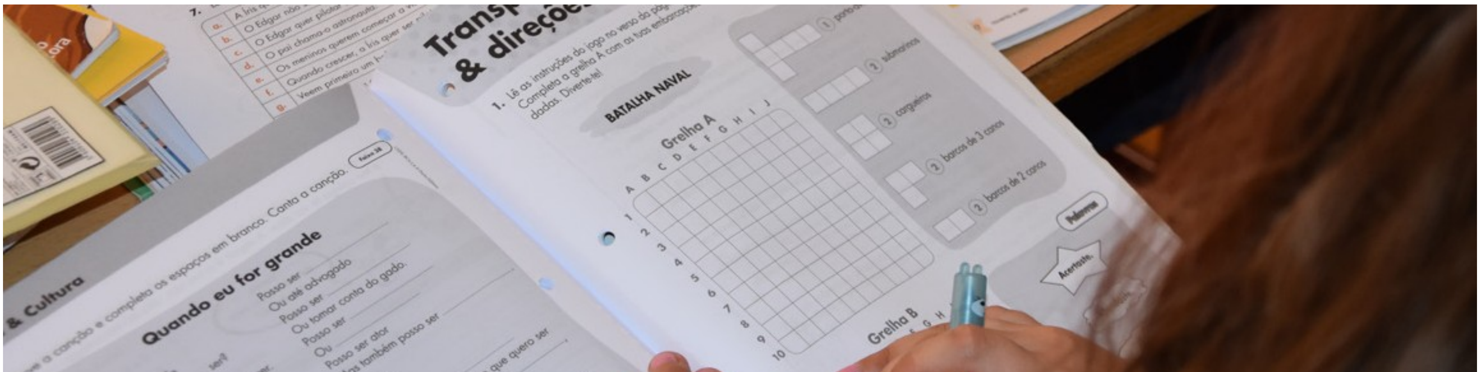

2 คำจำกัดความและพื้นฐาน

คำจำกัดความ

ในการเรียนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมนี้เป็นการเปิดวิสัยทัศน์และศักยภาพของนักเรียนให้เพิ่มมากขึ้นสำหรับนักเรียนที่*มิได้ใช้ภาษาเยอรมันเป็นภาษาแม่* ซึ่งจริงๆ แล้วนี่คือภาษาแรกของนักเรียน และเนื่องจากนักเรียนได้เรียนวิชานี้การเรียนภาษาที่สองทำให้นักเรียนมีศักยภาพ มีความรู้เกี่ยวกับ*วัฒนธรรม*และ*ชีวิตความเป็นอยู่*โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับ*วัฒนธรรม* ประวัติศาสตร์ วรรณคดี สังคมศึกษา รวมทั้งขนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆ ของประเทศที่ครอบครัวของนักเรียนมีพื้นเพมาก่อนอพยพย้ายถิ่นฐาน นักเรียนได้รับโอกาสในการเรียนรู้และรับรู้สถานการณ์เพื่อขยาย เพิ่มเติมความสามารถและสมรรถนะของตนเองในสังคมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นในสังคมของสวิสหรือในบางกรณีในสังคม*พื้นเพเดิมของครอบครัว* นักเรียนจะได้รับการสอนในภาพรวมทั้งหมดทางด้านภาษา ทางด้านการเรียนรู้ ทางด้านสังคม และพัฒนาการทางด้านความรู้สึกต่างๆ

เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความสับสนด้านกฎหมาย ทำให้เรายังคงใช้คำเดิมจากหลักสูตรเก่าคือ «วิชาภาษาแม่และวัฒนธรรม» ถึงแม้ว่าโดยนัยยะของความหมายแล้วนั้นไม่ตรงเท่าที่ควรก็ตาม เนื่องจากส่วนใหญ่แล้วนักเรียนจะเป็นนักเรียนที่เป็นนักเรียนส่วนน้อยในโรงเรียนและส่วนใหญ่ของนักเรียนส่วนน้อยนี้เป็นนักเรียนที่*มิได้มาจากแต่ละประเทศ*เท่านั้น แต่ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่เกิดในประเทศสวิสเซอร์แลนด์ แต่เป็นนักเรียนที่มีชีวิตอยู่ระหว่าง*สองวัฒนธรรมนี้*

แนวปรัชญาความคิด

– การสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมนี้ (HSK) เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนไม่ว่าจะเป็นนักเรียนในปีการศึกษาหรือวัยใดก็ตาม
  ให้สามารถยกระดับความพร้อมในการเรียนรู้จากฐานของความรู้ของตนเองที่ได้รับมาก่อนจาก*ประเทศที่บิดามารดาและตน*ได้เติบโตมาก่อนอพยพย้ายถิ่นฐานมาอยู่ที่สวิสเซอร์แลนด์

– ซึ่งกระบวนการสอนนี้ตรงตามคุณค่าที่ปรากฏ«เป็นพื้นฐาน»ภายใต้ความเข้าใจความหมายและคุณค่าของ«การศึกษาซึ่งถือว่าเป็นวัตถุประสงค์» ตามหลักสูตรการสอนที่ 21 (Lehrplan 21)หลักสูตรการสอนที่ 21
  ที่ได้มีการระบุไว้สำหรับการศึกษาในโรงเรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งอันมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

– › «โรงเรียนจะต้องเป็นกลางด้านการเมือง ศาสนาและความเชื่อต่างๆ
– › โรงเรียนจะส่งเสริมความเท่าเทียมทางสิทธิและโอกาส
– › โรงเรียนจะส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางเพศ
– › โรงเรียนจะปฏิเสธการเลือกปฏิบัติในทุกรูปแบบ
– › โรงเรียนจะส่งเสริมและสนับสนุนความเข้าใจทางด้านความยุติธรรมในสังคมประชาธิปไตยและการอนุรักษ์ไว้ซึ่งสภาวะแวดล้อมของธรรมชาติระบบนิเวศ
– › จะส่งเสริมและสนับสนุนความเคารพซึ่งกันและกันในการอยู่ร่วมกันของความเป็นมนุษย์โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการอยู่ร่วมกันในวัฒนธรรมและศาสนาที่แตกต่าง
– › สำหรับโรงเรียนนั้นถือว่าเด็กนักเรียนและเยาวชนเป็นปัจเจกชน ดังนั้นจึงมีความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกันซึ่งจะต้องมีการเอื้ออำนวยทั้งทางด้านการสร้างสรรค์และความหลากหลาย
– › โรงเรียนจะเข้าไปมีบทบาทในสังคมที่หลากหลายและในสังคมที่เอื้ออำนวยซึ่งกันและกันในการอยู่ร่วมกัน

– โรงเรียนจะส่งเสริมความมั่นใจของนักเรียนว่าการเรียนรู้สองภาษาหรือมากกว่าหนึ่งภาษานั้นก่อให้เกิดซึ่งศักยภาพที่ไม่ว่าจะเป็นนักเรียนชายหรือหญิงนำไปใช้ประโยชน์ได้และเห็นว่าการมีความสามารถในหลายภาษานั้นเป็นสิ่งที่มีค่าและเป็นพัฒนาการในทางบวกทางสังคม
– ในกระบวนการสอนนักเรียนเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีความมั่นใจในการอยู่ร่วมกันอย่างหลากหลายในสังคมและ*การพัฒนาความเป็นปัจเจกชน* แม้ความแตกต่างกันในด้านวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี และประวัติศาสตร์ตามนัยยะพื้นฐานทางสังคม
  โดยที่จะมีการเน้นซึ่งพัฒนาการความเป็นปัจเจกชนที่อยู่บนพื้นฐานของศักยภาพของแต่ละบุคคลในสังคมสวิสและ*สังคมที่แตกต่างกัน*ของนักเรียน ให้มีการนำมาเปรียบเทียบและตรึกตรอง ซึ่งในที่นี้รวมไปถึงวิถีชีวิตขนบธรรมเนียมประเพณีประวัติศาสตร์หรือศาสนา แต่กระนั้นก็ตามการสอนแนวคิดทางด้านความเชื่อใน (การเมืองใด)
  หรือระบบการปกครองใดระบบหนึ่งนั้นจะถือว่ามิได้อยู่ในหลักการและหลักสูตรของการศึกษานี้
– การเรียนการสอนนี้จะสนับสนุนให้นักเรียนหญิงและชายสามารถแก้ปัญหาข้อขัดแย้งของตนที่เกี่ยวโยงกับวัฒนธรรมด้วยความสามารถและศักยภาพของตน
  เพื่อให้สามารถพิจารณาตัดสินและส่งเสริมมิให้มีการเลือกปฏิบัติและแสดงความเคารพซึ่งกันและกันในฐานะปัจเจกความเป็นมนุษย์ด้วยกัน

– การสอนวิชานี้เป็นการสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนที่มีพื้นฐานมาจากสังคมประเทศอื่นๆพัฒนาการเข้ากับสังคมในโรงเรียนระดับประถมได้

– เอื้ออำนวยให้นักเรียนชายและหญิงสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองทางด้านภาษาได้หลายภาษาและความสามารถศักยภาพทางด้านวัฒนธรรมอันแตกต่างนี้เพื่อนำไปใช้ในอาชีพหรือในการเรียนรู้–จะเป็นในประเทศสวิตเซอร์แลนด์หรือประเทศที่ตนเองมีถิ่นฐานมาก่อนก็ตาม

– โรงเรียนสนับสนุนเพื่อให้สามารถสื่อสารด้วยภาษาในประเทศสวิสเซอร์แลนด์ ในประเทศที่ต้นมีพื้นเพได้

– การเรียนรู้นี้จะทำให้นักเรียนชายและหญิงมีศักยภาพที่เหมาะสมกับอายุทางด้านสื่อต่างๆ ทางด้านวรรณคดีในภาษาแม่ของตน

– ในการสอนนั้นจะถือว่าประสบการณ์และความสนใจของเด็กและเยาวชนนั้นเป็นจุดเริ่มต้นในการปลุกความสนใจใหม่ๆ เป็นการเปิดโอกาสให้ได้เข้าถึงสิ่งที่มีความสำคัญในชีวิตประจำวันคือภาษาซึ่งเป็นภาษาของตนเองและการนำไปใช้ นอกจากนั้นแล้ว ยังมีการเรียนรู้เพิ่มเติมทางด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ (เช่นเว็บไซต์และโซเชียลมีเดียใน*ภาษาแม่* เป็นต้น) โดยที่ลำดับก้าวและการมอบหมายงานนั้นจะสอดคล้องกับพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคน

– การสอนนั้นจะเป็นการสอนที่วางอยู่บนหลักของการปฏิบัติขั้นพื้นฐานและการสื่อสารด้วยวาจาเป็นหลักโดยเฉพาะอย่างยิ่งในโรงเรียนอนุบาลนั้นจะใช้สื่อการละเล่นต่างๆ

– ใช้ให้เป็นประโยชน์ซึ่งความสามารถพิเศษ
ศักยภาพพิเศษของนักเรียนทางด้านภาษาและทางด้านการมีชีวิตอยู่ในโลกสองวัฒนธรรมของเขา
ดังนั้นโรงเรียนจะดึงเอาประสบการณ์ปัจเจกชนของนักเรียนมาใช้อย่างสม่ำเสมอเพื่อให้นักเรียนได้เข้าถึง
ภาษาและวัฒนธรรมของสังคมทั้งสองสังคมเป็นอย่างดี อันเป็นการสอนตามทฤษฎีศึกษาศาสตร์
ให้นักเรียนมีความสามารถทั้งในด้านภาษาเยอรมันและภาษาแม่ของตนอย่างลึกซึ้งให้เป็นภาษามาตรฐานของนักเรียนแต่ละคน
เนื่องจากการได้มีโอกาสเปรียบเทียบนี้ทำให้เขาเข้าใจความแตกต่างในแต่ละโลกของวัฒนธรรมที่แตกต่างกันและทำให้มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงความเหมือนกัน ข้อแตกต่างและความสำคัญของโลกภาษาแต่ละโลก

โครงสร้างของการสอน

เนื่องจากการสอบวิชา HSK นี้ สอดคล้องกับหลักสูตรแผนการสอน หลักสูตรการสอนที่ 21 รวมทั้งโครงสร้างต่างๆ ดังนั้นในบทนี้จะให้คำอธิบายเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนที่ 21 โดยที่รายละเอียดจะสามารถอ่านได้จากบท «ภาพรวม» และ «พื้นฐาน» ของหลักสูตรการสอนที่ 21

หลักสูตรการสอนที่ 21 (Lehrplan 21): รอบและโครงสร้าง

หลักสูตรการสอนที่ 21 นี้ในประเทศสวิตเซอร์แลนด์แยกออกเป็นการศึกษาภาคบังคับทั้งหมด 11 ปี โดยแบ่งออกเป็นสามรอบ การศึกษาในรอบแรกนั้นเป็นการศึกษาสองปีในโรงเรียนอนุบาลและปีแรกของการเข้าเรียนโรงเรียนประถมจนกระทั่งถึง (เทอมสุดท้ายของประถมปีที่ 2) รอบที่สองคือการเรียนโรงเรียนประถมทั้งหมดสี่ปีคือ (ประถมปีที่ 3 ถึงประถมปีที่ 6) และรอบทีสามคือการเรียนขั้นต่อไปเป็นจำนวนสามปีคือ (ชั้นปีที่ 7 ถึงปีที่ 9)

หลักสูตรการสอนที่ 21 (Lehrplan 21) นั้นถูกแบ่งออกเป็นทั้งหมดหกภาควิชาด้วยกันคือ ภาคภาษา คณิตศาสตร์
วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ มนุษย์และสังคมศาสตร์ การออกแบบต่างๆ ดนตรี การเคลื่อนไหวและการกีฬา
ในแต่ละภาควิชาจะมีการกำหนดไว้อย่างชัดเจนถึงศักยภาพ ความสามารถ
พัฒนาการของนักเรียนในระหว่างการเป็นนักเรียนในแต่ละรอบของการศึกษาขั้นพื้นฐานนี้
จากนั้นยังมีภาควิชาที่ประกอบกันเป็นสหะวิชา นอกจากนั้นยังมีภาควิชาที่ประกอบกันเป็นสหะหลายวิชาที่เรียนเป็นโมดูล เช่น « มีเดียและอินฟอร์เมติค และ «การแนะนำอาชีพและงาน » ในภาคสหวิชา เป็นการเรียนที่

ประกอบไปด้วยหลายวิชาร่วมกันเช่น (ด้านบุคลากร สังคม และวิธีการจัดการต่างๆ)
รวมไปถึงวิชาที่เป็นสาระวิชาและหัวข้อต่างๆ ที่อยู่ในสายวิชาตรรกศาสตร์ของการพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นวัฏ (BNE)

หลักสูตรการสอนที่ 21: การสร้างศักยภาพ
ภาควิชาของหลักสูตรการสอนที่ 21 นั้นแบ่งออกเป็นดังต่อไปนี้
ภาคภาษาเยอรมัน อังกฤษ อิตาลี และ ฝรั่งเศสโดยแยกออกเป็นความสามารถ ด้านการ «ฟัง», «พูด», «เขียน», «การเน้นการเข้าใจภาษา» และ «วรรณคดี» สำหรับ (ภาคภาษาเยอรมัน) จะเน้น «ด้านวัฒนธรรม» ใน (ภาคภาษาอังกฤษ อิตาลี และฝรั่งเศส) มีการวางพัฒนาการด้านความสามารถของนักเรียนอย่างชัดเจนพร้อมทั้งโครงสร้าง วิธีการสอนที่เป็นลำดับขั้นตอน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นี้พร้อมทั้งในทุกๆ ความสามารถของนักเรียนจะมีการวางโครงสร้าง ความสามารถ ความรู้อย่างเป็นลำดับขั้นตอนและต่อเนื่องโดยชัดเจน พร้อมอธิบายรายละเอียดของศักยภาพความสามารถของนักเรียนนี้สะท้อนถึงการที่นักเรียนได้เรียนรู้ถึงศักยภาพของตัวเองในช่วงระยะเวลาการเรียนนี้

HSK- กรอบหลักสูตรการสอนภาษาแม่และวัฒนธรรม:
โครงสร้างและการส่งเสริมพัฒนาการศักยภาพ
การแบ่งรายละเอียดของศักยภาพที่นักเรียนควรจะพัฒนาการในแต่ละรอบ
รวมทั้งการจัดลำดับขั้นความสามารถของนักเรียนนั้นไม่มีในหลักสูตรนี้
แต่เป็นหน้าที่ขององค์กรผู้เสนอการสอนภาคภาษาแม่และวัฒนธรรมนี้ที่จะจัดเนื้อหาที่เหมาะสมตรงตามหลักสูตรที่กำหนดไว้
รวมทั้งจะเป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะจัดการและเตรียมการสอน
ตามที่เห็นสมควรเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรม (HSK) ได้

3 ความเข้าใจในกระบวนการเรียนการสอน

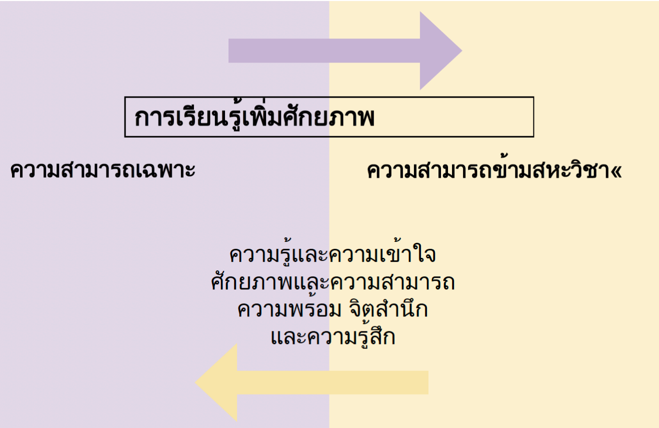

รูปภาพที่ 1: การเรียนรู้ศักยภาพ (เปรียบเทียบกับหลักสูตรการสอนที่ 21, บทว่าด้วย «ความเข้าใจในกระบวนการเรียนการสอน»)

หลักการสอนที่ใช้ศักยภาพของผู้เรียนเป็นหลัก

การเรียนและสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมนี้จะเป็นไปอย่างคู่ขนานกับหลักสูตรการสอน 21 ซึ่งถือหลักศักยภาพของผู้เรียนเป็นเกณฑ์ เพื่อให้เพิ่มศักยภาพนี้เป็นหลัก
ดังนั้นจะเป็นการเน้นว่านักเรียนควรจะได้เรียนรู้อะไรและควรจะมีความสามารถในด้านไหนบ้าง ควรจะพัฒนาศักยภาพนี้และจะเสนอเนื้อหาในหลายส่วนซึ่งแบ่งออกไปเป็นการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนในกระบวนการ ตัวอย่างเช่น ในมุมมองของความสามารถศักยภาพและความรู้พร้อมทั้งความพร้อมจิตสำนึกและความรู้สึกด้วยเช่นกันและในมุมมองท้ายสุดคือกระบวนการที่เกี่ยวโยงกับวัฒนธรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่งในของความรับผิดชอบในการเรียนด้วยตนเองความพร้อมที่จะประสานงาน การร่วมมือ การมีแรงจูงใจรวมทั้งผลงาน

ศักยภาพที่นักเรียนจะได้เรียนรู้นี้จะเป็นศักยภาพในเฉพาะวิชาและรวมทั้งข้ามหรือสหะวิชาสำหรับศักยภาพความสามารถในแต่ละวิชาเฉพาะนั้นหมายถึงความรู้และความสามารถที่มาพร้อมกันในขณะที่ความรู้ความสามารถศักยภาพข้ามวิชานั้นเอาไปปรับใช้กับชีวิตประจำวันอื่นๆ ได้อย่างเช่นพัฒนาการทางบุคลิกทางด้านสังคมและความสามารถทางด้านวิธีการต่าง

ในการสอนนั้นยึดหลักศักยภาพของนักเรียนเป็นเกณฑ์ เนื้อหาการสอนจะต้องมีการคัดเลือก พร้อมวิธีการสอนที่เอื้ออำนวยให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามศักยภาพที่เป็นวัตถุประสงค์ตรงตามหลักสูตรหรือมีพัฒนาการด้านศักยภาพที่มีอยู่แล้วให้เพิ่มมากขึ้น อันเป็นไปตามหลักสูตรที่วางไว้นี้สำหรับการสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรม สื่อการสอนที่ได้รับการคัดเลือกมาแล้วอย่างตรึกตรองและถี่ถ้วน
ครูหรือผู้สอนจะต้องวางเป้าหมายของพัฒนาการทางศักยภาพโดยอาศัยเนื้อหาเช่นใด และหัวข้ออะไร
ปัจจัยดังกล่าวมาแล้วนี้จะต้องประกอบกับความพร้อมในด้านสถานที่และบรรยากาศโดยบริบทรอบที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ที่สำคัญเพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนรู้พัฒนาการซึ่งศักยภาพนี้ได้โดยการตระหนักถึงความหลากหลายของนักเรียนในชั้นเรียนด้วยเช่นกัน

การให้คะแนนที่เป็นไปตามศักยภาพความสามารถ

การสอนที่ใช้หลักเกณฑ์ความสามารถศักยภาพของนักเรียนเป็นหลักนั้นจำเป็นจะต้องมีการสะท้อนซึ่งผลจากการสอนด้วยเพื่อให้สามารถตรวจสอบวัตถุประสงค์ของการสอนได้
ดังนั้นการสะท้อนซึ่งเป็นการสร้างสรรค์จึงเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของการเรียนรู้ด้วยการสอนวิธีนี้และจะเป็นการสนับสนุนเอื้ออำนวยให้กระบวนการเรียนและกระบวนการพัฒนาซึ่งศักยภาพนั้นเป็นไปได้เป็นไปในทางบวกได้เป็นอย่างดี
ในกระบวนการศึกษานั้นนักเรียนจะได้รับการติดตามสนับสนุนใกล้ชิดเพื่อให้คุณภาพของการสอนนั้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้เพิ่มเติมซึ่งศักยภาพ (ในกระบวนการเรียนรู้นี้เป็นกระบวนการสอนด้วยการสนับสนุนแนะนำและให้แนวทางเพื่อให้มีการพัฒนาในครั้งต่อไปในขบวนกระบวนการเรียนรู้ตามศักยภาพของนักเรียน) สรุปแล้ว (เป็นการเรียนรู้ด้วยการก้าวไปพร้อมกัน เมื่อจบสิ้นแล้วจะมีการตรวจสอบผล) พร้อมกันนั้นจะมีการวางแผนสำหรับและ(คาดคำนวณสำหรับอนาคต
เงื่อนไขในการเรียนรู้เพื่อให้สำเร็จผลได้ตามที่วางเป้าหมายของหลักสูตรการเรียนการสอนในแต่ละคาบ ในแต่ละปีการศึกษา) ในการวัดผลการศึกษา

ตั้งแต่ชั้นประถม 2 เป็นต้นไปจะมีการวัดผลการเรียนรู้และการให้คะแนนสำหรับวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรม ในทุกโรงเรียนหรือหน่วยงานที่สอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมนี้จะมีการใส่ผลของการเรียนรู้ของนักเรียนในรายงานผลการเรียนทุกๆปลายเทอมสำหรับเด็กทุกคนในแบบฟอร์มรายงานผลการศึกษาของนักเรียน ครูประจำชั้นจะเป็นผู้กรอกคะแนนผลการเรียนวิชานี้ลง

ในรายงานผลการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนประถมของแคว้นซูริคสำหรับการเรียนรู้วิชานี้ในโรงเรียนอนุบาลและในชั้นประถมปีที่หนึ่งนั้น
จะไม่ได้มีการวัดผลคะแนนแต่ทั้งครูผู้สอนซึ่งมีความสามารถมีโอกาสสะท้อนผลการเรียนรู้ของนักเรียนแก่ผู้ปกครองทราบได้ว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้ในระดับใด

สะท้อนผลการศึกษาการเรียนรู้ของนักเรียนว่าอยู่ในระดับไหนในวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมนี้นอกจากนั้นจะสะท้อนผลการศึกษาของนักเรียนว่ามีการพัฒนาการทางศักยภาพไปมากเพียงใด มีการเรียนรู้ที่เพิ่มมากขึ้นได้ถึงวัตถุประสงค์ที่วางไว้หรือไม่ ให้มีการวัดผลในแต่ละรอบของการเรียนรู้สำหรับวิชานี้ได้ ตัวอย่างเช่นในรอบที่ 1 และรอบที่ 2 นั้น สามารถมีการรายงานผลการ ฟัง การอ่าน การพูด การเขียนและการใช้ภาษา การอ่านหนังสือ รวมทั้งความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติ ประชากร และสังคม (NMG) ปรับการวัดผลการศึกษารอบที่ 3 นั้นจะเป็นการวัดศักยภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในการฟัง อ่าน พูด เขียน การใช้ภาษาแม่ โดยเน้นด้านวรรณคดี ธรรมชาติ เทคโนโลยี (NT) / ทางด้านเศรษฐกิจ การอาชีพ และคหกรรม (WAH) /ปริภูมิ สังคมศาสนา Gesellschaften (RZG) / ความเชื่อวัฒนธรรมต่างๆและจริยธรรม (RKE)

ในการวัดผลนี้จะคำนึงถึงวัตถุประสงค์ตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ซึ่งองค์กรหน่วยงานผู้สอนจะเป็นผู้ตั้งแผนการศึกษาที่สอดคล้องกับแผนการศึกษาของกระทรวงการศึกษาธิการในแต่ละประเทศของนักเรียนนั้นๆ ที่มีการกำหนดไว้และได้มีการร่วมมือให้นำมาใช้ได้ในการสอนวิชา*ภาษาแม่และวัฒนธรรมนี้* การวัดผลการศึกษาของวิชานี้จะแสดงว่านักเรียนมีความสามารถเพียงใดและพัฒนาการศักยภาพในวิชาเหล่านี้เพียงใด – แต่มิใช่เป็นการวัด พฤติกรรมหรือการตรงเวลาของนักเรียน และมาตรฐานในการวัดผลนั้นจะเป็นไปตามหลักการวัดผลให้คะแนนนักเรียนของโรงเรียนขั้นประถมศึกษาของแคว้นซูริค

คะแนนที่ปรากฏในการวัดผลเป็นการตรวจสอบการเรียนรู้ของนักเรียนโดยรวมที่มิได้สะท้อนให้เห็นถึงผลงานที่ปรากฏในรูปแบบการสอบความรู้ แต่เป็นการเรียนรู้ที่ถือว่ามาจากสังเกตุ พัฒนาการความสามารถ (ตัวอย่างเช่น-การใช้ภาษาในการสื่อสารเป็นต้น การสังเกตุกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นต้น) ผู้สอนกระทำระหว่างกระบวนการสอน ดังนั้นจึงหมายความว่าคะแนนที่ปรากฏไม่ได้เป็นการวัดผลเฉลี่ยจากการสอบการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ประการใดทั้งสิ้น

ครูผู้สอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมนี้จะเป็นผู้ที่ให้การสนับสนุนครูประจำชั้นของนักเรียนในการให้คะแนนการวัดผลนักเรียนหญิงและชายประจำปี (โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวโยงกับอนาคตการเลื่อนชั้นเรียนของนักเรียน)

การบ้าน

การบ้านนั้นจะเป็นส่วนหนึ่งที่สนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน หมายความว่านักเรียนได้เรียนรู้ในชั้นเรียนหัวข้อที่มีการสอน เปลี่ยนได้เยาวชนควรที่จะทำการบ้านได้โดยที่ไม่ต้องขอความช่วยเหลือจากผู้ปกครอง มากไปกว่านั้นจะเป็นประโยชน์ในกรณีที่เด็กสามารถนำศักยภาพของผู้ปกครองแม่หรือพ่อมาสนับสนุนกระบวนการเรียนได้ เช่น ในบทสนทนาหรือการบ้านที่เป็นการเรียนที่แฝงอยู่ในการละเล่นต่างๆ นอกจากนั้นนักทีจะทำให้ประจักษ์ได้ว่าผู้ปกครองพ่อแม่นั้นสนใจการเรียนวิชานี้ของบุตรของตนหรือไม่เพียงใด ดังนั้นจะเป็นการการร่วมงานกันระหว่างผู้ปกครอง พ่อแม่และโรงเรียนที่ดีอย่างเช่นในวันประชุมหรือพบปะผู้ปกครองเป็นต้น ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงศักยภาพปัจเจกของนักเรียนในขณะนั้นรวมทั้งอายุในการที่จะให้การบ้านด้วยและควรที่จะเลี่ยงการให้การบ้านที่เกินความสามารถของนักเรียนในขณะนั้นรวมทั้งควรที่จะเหมาะสมกับการที่จะก่อให้เกิดแรงบันดาลใจในการเรียนวิชานี้ ซึ่งคือความท้าทายสำหรับผู้สอน

สื่อและอุปกรณ์การสอน

สื่อและอุปกรณ์การสอนนั้นจะถูกคัดเลือกโดยองค์กรหน่วยงานที่เปิดสอนวิชานี้และองค์กรหน่วยงานเป็นผู้เตรียมความพร้อมของอุปกรณ์การสอนวิชานี้ภายใต้เงื่อนไขการคำนึงถึงศักยภาพของนักเรียนในการเรียนรู้อย่างปัจเจกและวัตถุประสงค์ของศักยภาพที่ควรจะเป็นไปโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณี (การเติบโตในครอบครัวสองภาษา หรือมากกว่านั้น ประสบการณ์จากการอพยพย้ายถิ่นฐานเป็นต้น) ของนักเรียนหญิงและชาย เพราะปัจจัยเหล่านี้จะเป็นตัวชี้แนะที่ทำให้นักเรียนสามารถได้รับการสนับสนุนให้การเรียนเป็นไปตามวัตถุประสงค์หลักสูตรของการเรียนได้เพราะนอกจากการให้ความรู้ทางด้านวัฒนธรรมผ่านสื่อการศึกษา (หนังสือและอุปกรณ์ มีการนำสื่ออิเล็กทรอนิกส์มาประกอบการสอนด้วย (ตัวอย่างเช่น หนังที่สามารถเข้าดูออนไลน์ได้ การใช้วิดีโอโทรศัพท์ และโซเชียลมีเดียอื่นๆ เป็นต้น)

การเลือกวิธีสอน

สำหรับการสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมนี้ผู้สอนโดยพื้นฐานแล้วเมื่อเป็นไปตามหลักสูตรจะสามารถเลือกวิธีการสอนได้อย่างเป็นอิสระ
ผู้สอนสามารถเลือกวิธีการที่เหมาะสมสำหรับในแต่ละกระบวนการสอนที่ให้เข้าถึงซึ่งวัตถุประสงค์ของการพัฒนาศักยภาพ รวมทั้งเนื้อหาของการเรียนรู้ของนักเรียนที่ควรที่จะมีการเลือกอย่างเหมาะสมกับนักเรียนนอกจากนั้นผู้สอนจะต้องเตรียมความพร้อมที่จะนำวิธีการต่างๆ มาใช้ในการสอนไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้ตามรอบให้มีการค้นคว้าด้วยตนเอง การวางแผนงานหรือการทำงานกลุ่มหรือการทำงานเดี่ยว

ในการเลือกวิธีการสอนนี้
ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนในชั้นเรียนว่านักเรียนนั้นมาจากต่างชั้นเรียนกันหรือมาจากต่างโรงเรียนและอายุต่างกัน พร้อมทั้งยังมีประวัติชีวิต พื้นฐานที่แตกต่างกันไปจนถึงความสามารถในทางภาษาก็จะแตกต่างกันด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาษาแรกและภาษาที่สอง

ความเป็นกลางในระหว่างการสอน

วิธีการสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมนี้จะต้องไม่ถูกผูกอยู่กับลัทธิการเมืองและความเชื่อใดๆ โดยจะต้องเป็นกลาง เป็นการสอนด้วยมุมมองของชีวิตด้วยความหลากหลายและไม่นำแนวคิดทางด้านการเมืองหรือทางด้านค่านิยม ความเชื่อใดๆ เข้ามาใช้ในการสอน

จะต้องเป็นการตีความได้ในหลากหลายความหมายของหลากหลายมุมมอง (เปรียบเทียบกับบทว่าด้วย «คำชี้แจงทางด้านศึกษาศาสตร์เกี่ยวกับจริยธรรม ศาสนาความเชื่อ และการอยู่ร่วมกัน » ในหลักสูตรการสอนที่ 21) การตรวจสอบข้อมูลในประวัติศาสตร์นั้นสามารถทำได้ แต่การตีความของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นขึ้นอยู่กับมุมมอง จุดยืนและผลประโยชน์

ในการเรียนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมนี้เกี่ยวกับภาษาหมายความว่าจุดประสงค์คือการเข้าใจในศาสนานั้น มิได้หมายความว่าสอนเพื่อให้เชื่อในศาสนาใดศาสนาหนึ่งหรือเพื่อให้มีการปฏิบัติพิธีกรรมของศาสนาใดศาสนาหนึ่ง การเรียนรู้เกี่ยวกับศาสนาและความเชื่อนั้น แต่จะต้องเป็นการเรียนรู้ที่เปิดใจ ไม่มีการเลือกปฏิบัติไม่ว่าจะเป็นศาสนาใดความเชื่อใดก็ตาม (เปรียบเทียบกับบทที่ว่าด้วย «คำชี้แจงทางด้านศึกษาศาสตร์เกี่ยวกับจริยธรรม ศาสนาความเชื่อ และการอยู่ร่วมกัน » ในหลักสูตรการสอนที่ 21)

การสอนอย่างเป็นกลางในทางศาสนา อย่างเช่นมีการนำเสนอเพลงชาติของประเทศใดประเทศหนึ่ง หมายความว่าจะต้องมีการนำเนื้อหาของเพลงนั้นมาถกเถียงกันในมุมมองทางประวัติศาสตร์ ความเป็นกลางของการเรียนภาษาเช่นนี้จะไม่ถูกเคารพในกรณีที่ในโรงเรียนมีการร้องเพลงชาตินั้นหรือในกรณีที่มีการเอื้ออำนวยสนับสนุนให้เกิดความรู้สึกซึ่งชาตินิยมของสัญชาติใดสัญชาติหนึ่งเกิดขึ้น

4 ภาควิชาภาษา

ความหมายและวัตถุประสงค์ของภาควิชาภาษา

ภาษาแม่แบบมาตรฐานและการตระหนักในการใช้ภาษา
การสอนภาษาแม่และวัฒนธรรมนี้จะเป็นการสอนให้นักเรียนใช้ภาษาที่เป็นภาษามาตรฐาน ที่ใช้ในแต่ละประเทศโดยที่ในกรณีที่เป็นไปไม่ได้ เพื่อให้มีความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งและอาจจะนำภาษาท้องถิ่นของประเทศนั้นและ/หรือและภาษาเยอรมันเข้ามาประกอบด้วยได้ และการสอนนี้จะดึงเอาความรู้ ความสามารถของเด็กที่มีในภาษาของตนอยู่แล้วเข้ามาเป็นพื้นฐานด้วยการอนุมาณว่าเป็นความสามารถอย่างปัจเจกที่เป็นในรูปแบบของการใช้*ภาษาท้องถิ่น*ของเด็กอยู่แล้ว

การใช้ภาษาแม่ที่เป็นมาตรฐานนั้นเป็นความจำเป็นและมีความสำคัญเนื่องจากการเรียนที่จะใช้อย่างเป็นมาตรฐานนั้นจะทำให้นักเรียนเข้าถึงการเขียนและเข้าถึงวัฒนธรรมการเขียนและวรรณคดีในภาษาแม่ในประเทศของตน ภาษานี้มีความสำคัญยิ่งและวัตถุประสงค์นี้จะเอื้ออำนวยให้นักเรียนมีความเข้าใจหลักไวยากรณ์และอักขรวิธี รวมทั้งเป็นการสามารถเข้าใจวิธีใช้ภาษาที่เหมาะสมกับอายุและพร้อมทั้งมีการเปรียบเทียบระหว่างภาษาได้ด้วย นักเรียนชายและหญิงนั้นจะได้รับแรงกระตุ้นที่ก่อให้เกิดแรงบันดาลใจในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้ตระหนักในการณ์ลักษณ์ (อย่างเช่นภาษาท้องถิ่นและความแตกต่างของพัฒนาการของแต่ละภาษา เช่นในภาษาอังกฤษและคำจากภาษาอื่นๆ ในภาษาแม่ของตนหรือไวยากรณ์ที่แตกต่างกันเมื่อเปรียบเทียบกับไวยากรณ์ภาษาเยอรมันหรือเปรียบเทียบกับภาษาอื่นๆ ที่นักเรียนเรียนที่โรงเรียน)

เนื่องจากการเรียนรู้คำศัพท์ (วลี คำสุภาษิต รวมทั้งโครงสร้างของประโยคและอื่นๆ) ทำให้นักเรียนมีศักยภาพที่จะสื่อสารไม่ว่าจะในสถานการณ์ต่างๆ หรือในหัวข้อต่างๆ ได้อย่างเหมาะสมกับอายุของตน

นักเรียนจะได้ประสบการณ์ในการพูดและการเขียน การใช้ภาษานี้โดยตรง และครูผู้สอนจะดึงเอาข้อเสนอของนักเรียนรวมทั้งสถานการณ์มาใช้ประโยชน์และสนับสนุนให้นักเรียนใช้ภาษาแม่มาตรฐานด้วยการนำมาใช้อย่างสร้างสรรค์ผ่านการคัดเลือก บทความ ข้อเขียน ที่น่าสนใจในเนื้อหาสาระและจูงใจนักเรียนให้เขียนเรียงความและข้อเขียนอื่นๆ ทั้งด้วยวิธีปกติและทางสื่อใหม่ๆ

ความหลากหลาย
ในบางกรณีอันเนื่องจากความหลากหลายทางด้านศักยภาพของนักเรียนชายและหญิงที่เรียนภาษาแม่และวัฒนธรรมนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสามารถในการพูด ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ต่างๆ และความคุ้นเคยกับการใช้ภาษาแม่ที่เป็นภาษามาตรฐานในประเทศของตน ประสบการณ์ในการอ่านและการเขียน ความรู้ทางด้านไวยากรณ์และอักขระวิธีจะทำให้การเรียนและการสอนเป็นความท้าทาย เพื่อให้การเรียนและการสอนเป็นไปได้อย่างเกิดประโยชน์มากที่สุดและเป็นไปด้วยความเหมาะสมในความเป็นปัจเจกของนักเรียนทุกคน จึงเป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะสร้างแนวการเรียนการสอนที่เหมาะสมให้เข้ากับความหลากหลายนี้ได้

การเปรียบเทียบภาษา
เด็กและเยาวชนนั้นจะมีความสามารถและความรู้ทางด้านภาษาตามความเข้าใจและด้วย (*การตระหนักในการใช้)* โดยการที่มีการเปรียบเทียบ - ตามเงื่อนไขของความรู้ในทางภาษา- ภาษาแม่ของตนกับภาษาเยอรมันหรือจะมีการเปรียบเทียบกับภาษาต่างประเทศอื่นที่เรียนรู้ในโรงเรียน ความเข้าใจที่คู่ขนานกันไปกับความแตกต่างระหว่างภาษาแม่กับภาษาเยอรมันหรือภาษาอื่นๆ ที่นักเรียนได้เรียนรู้ในโรงเรียนหรือภาษาที่พูดนั้นจะช่วยให้นักเรียนมีความชัดเจนและมีความรู้สึกมั่นใจในการใช้ภาษาได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนรู้ด้วยการทำโครงการภาษาเปรียบเทียบเมื่อทำงานร่วมกับครูผู้สอนนักเรียนกับครูประจำชั้นเรียนปกติ

ความรู้ภาษาข้ามหรือสหะวิชาและความรู้ภาษาวิชาเฉพาะ
นักเรียนชายและหญิงนั้นมิใช่จะสามารถเพิ่มขยายความรู้ของตนทางด้านภาษาแม่ โดยเฉพาะจากการสื่อสารที่เขาได้เรียนรู้ในชีวิตประจำวันเท่านั้น แต่เขาสามารถเรียนรู้ภาษาเฉพาะข้ามวิชาและคำศัพท์คำเฉพาะด้านที่ถือว่าเป็นศักยภาพในการเรียนรู้ โดยการใช้ข้อเขียนที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมพัฒนาการที่มีความสำคัญจากการเรียน ส่วนความรู้ภาษาสหะภาควิชานั้นจะทำให้นักเรียนผู้นั้นสามารถเข้าใจข้อเท็จจริงที่ซับซ้อน และนามธรรม พร้อมทั้งสามารถให้คำจำกัดความ และเข้าใจในเหตุและผล และสามารถมองเห็นโครงสร้างภาษาของข้อความนั้นได้ ส่วนศักยภาพคำศัพท์เฉพาะด้านนั้นจะทำให้มีความรู้ทางด้านภาษาเฉพาะในแนวการคิดและการใช้อย่างชัดเจนของวิชานั้นๆ

การเขียน

ในโรงเรียนประถมนั้น เด็กและเยาวชนจะเรียนภาษาเยอรมันและเรียนการเขียนตัวอักษรละติน แต่ในวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมนั้น นักเรียนชายและหญิงจะเรียนตัวอักษรภาษาแม่ของตนเพิ่มเติมในกรณีที่ภาษาแม่นั้นเป็นตัวอักษรที่มิใช่อักษรละติน ในกรณีนี้การเรียนจะต้องเป็นไปอย่างเป็นเอกเทศจากกันและกันโดยที่ไม่จำเป็นต้องประสานกัน กรณีที่ภาษาแม่นั้นเป็นภาษาลาติน ภาษากรีกหรือภาษารัสเซีย การสอนภาษาแม่นั้นครูผู้สอนจะต้องสอนภาษาเยอรมันในโรงเรียนประถมศึกษาด้วยเช่นกันเพื่อป้องกันการสับสนในกระบวนการเรียนของนักเรียน นักเรียนควรที่จะต้องเรียนรู้ข้อแตกต่างระหว่างตัวอักษรภาษาเยอรมัน และทำความรู้จักพร้อมทั้งเขียนได้ในกรณีที่มีการเรียนรู้ทั้งสองภาษาคู่ขนานกันไป (การเรียนเขียนสองภาษา) การเรียนรู้ ผู้สอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมจะต้องหาข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถและวิธีการฝึกเรียนเขียนภาษาในห้องของเด็กคนนั้น ในกรณีที่เป็นไปได้ผู้สอนควรที่จะได้สนทนากับครูประจำชั้นของเด็กคนนั้น

หลักการทางครุศาสตร์ของการเรียนรู้หลายภาษา

ในการสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมรวมทั้งการสอนภาษาต่างๆ ในโรงเรียนโดยปกติแล้วมิได้สอนเพื่อให้นักเรียนเรียนภาษาสองภาษาหรือหลายภาษาอย่างสมบูรณ์แบบแต่เป็นการ*เรียนรู้ในหลายภาษาเพื่อนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์* ดังนั้น คำแนะนำด้านครุศาสตร์ในบทภาษานั้นระบุอยู่ในหลักสูตรการสอนที่ 21 (Lehrplan 21) อย่างชัดเจนว่า «ภาษา» หมายถึงการเรียนภาษาในหลายภาษาเพื่อ «นำมาใช้ให้เป็นอย่างมีพลวัตเพรียบพร้อมไปด้วยความแตกต่างและด้วยพัฒนาการที่เพิ่มมากขึ้น เพื่อให้มีศักยภาพในการสื่อสารในด้านต่างๆ โดยการใช้ภาษาไม่ว่าจะเป็นสถานการณ์ที่แตกต่างกันอย่างไร รวมทั้งการนำมาใช้ปฏิบัติคือการ*เรียนรู้ในหลายภาษาเพื่อนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์* นักเรียนหญิงและชายจะสามารถดึงเอาสิ่งที่ตนได้เรียนรู้ด้านภาษานี้ออกมาใช้ได้อย่างมีประโยชน์มากที่สุดโดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีศักยภาพในการใช้หลายภาษาได้นั้นในที่นี้คือความสามารถดึงเอามาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด»

ขุมทรัพย์ทางภาษาที่มีจากการใช้ภาษาได้หลากหลายภาษานั้นไม่ว่าจะเป็นสองภาษาหรือมากกว่านั้นก็ตามจะอยู่ในสัดส่วนขอบเขตที่แตกต่างกัน (เช่นโรงเรียน ในการสันทนาการและในครอบครัว) โดยที่การใช้จะแตกต่างกันด้วย ขึ้นอยู่กับคู่สนทนาหรือบริบทในการสนทนา รวมไปจนถึงเนื้อหาใจความ บ่อยครั้งที่ภาษาใดภาษาหนึ่งเป็นภาษาที่คุ้นเคยกว่าอีกภาษาหนึ่ง และภาษาที่คุ้นเคยมากกว่าจะถูกนักเรียนใช้มากและบ่อยกว่าเนื่องจากมีศักยภาพในภาษานั้นมากกว่า โดยที่มีความเป็นไปได้ที่จะมีการเปลี่ยนแปลงได้ ในหลายหลายกรณีนั้นภาษาที่ใช้ในครอบครัวจะเป็นภาษาที่นักเรียนจะคุ้นเคยมากกว่าก่อนที่จะเข้าเรียนในโรงเรียน ในระหว่างเป็นนักเรียนนั้นปรากฏว่าเป็นไปในทางตรงกันข้ามคือภาษาเยอรมันจะกลายเป็นภาษาที่มีความหมายมากกว่าสำหรับนักเรียนหญิงและชาย และภาษาเยอรมันอาจจะกลายเป็นภาษาที่นักเรียนคุ้นเคยมากกว่าได้ด้วยเช่นกัน โดยปกติแล้วบุคคลที่มีความสามารถใช้ได้หลายภาษาจะไม่มีภาษาใดภาษาหนึ่งที่คุ้นเคยมากเป็นพิเศษแต่ในการนำมาใช้นั้นจะเลือกเอาสิ่งที่ตนมีในขุมทรัพย์ภาษาของตนออกมาใช้ นี่คือการปรับเปลี่ยนได้อย่างคล่องตัวในการใช้ภาษาที่ตนมีศักยภาพ

«ภาษาผสม» ระหว่าง *ภาษาแม่* และ ภาษาเยอรมัน (สวิส) ตามที่ได้มีการสังเกตเห็นนั้น เนื่องจากเป็นสังคมภาษาที่นักเรียนเจริญเติบโตในภาษานี้ ดังนั้นภาษานี้จึงเป็นภาษาปกติธรรมดาซึ่งอาจเป็นประโยชน์ได้ (ใช้ในการช่วยให้ปิดช่องว่างในภาษาหรือการใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์ในกิจกรรม การละเล่นต่างๆ) (เปรียบเทียบกับ «การใช้ภาษาท้องถิ่นและการใช้ภาษามาตรฐาน» ในวารสาร อุปกรณ์และสื่อเพื่อการสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมซึ่งจัดทำโดย Zentrum IPE, Pädagogische Hochschule Zürich)

ศักยภาพในส่วนต่างๆ

หมายเหตุเกี่ยวกับศักยภาพในด้านต่างๆ

ศักยภาพและความสามารถในด้านต่างๆ นี้ได้นำมาจากหลักสูตรการสอนที่ 21 (Lehrplan 21) แน่นอนที่สุดในที่นี้หมายถึงศักยภาพและความสามารถใน*ภาษาแม่*

คำจำกัดความของศักยภาพ ความสามารถเฉพาะและเนื้อหาใจความนี้จะมีปรากฏ (แบ่งออกตามรอบของการเรียนรู้และระดับความมีศักยภาพ) เป็นหน้าที่ซึ่งองค์กรและหน่วยงานที่เสนอการสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมนี้จะต้องเป็นผู้รับผิดชอบ

การฟัง

– นักเรียนหญิงและชายสามารถฟังและเข้าใจเนื้อหาสาระที่ได้ฟัง

– นักเรียนหญิงและชายสามารถติดตาม เข้าใจการสนทนาและฟังอย่างเอาใจใส่

– นักเรียนหญิงและชายสามารถเข้าใจ ติดตามใจความในการสนทนาได้

การพูด

– นักเรียนหญิงและชายสามารถพูด ออกเสียงและใช้สำเนียงที่เหมาะสมและสามารถนำไวยากรณ์ โครงสร้างประโยค คำศัพท์ออกมาใช้ได้อย่างดีและสามารถใช้ภาษาที่เป็น*ภาษาแม่มาตรฐาน*ได้อย่างดี

– นักเรียนหญิงและชายสามารถเข้าร่วมการสนทนาและเริ่มต้นการสนทนาได้

– นักเรียนหญิงและชายสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามสถานการณ์ (เช่น การบรรยาย การท่องกลอนหรือการยกตัวอย่าง...) และเป็นที่เข้าใจได้

– นักเรียนหญิงและชายสามารถพูด นำเสนอข้อมูล และวินิจฉัยการสนทนาได้

การอ่าน

– นักเรียนหญิงและชายมีความสามารถขั้นพื้นฐานที่ทำให้สามารถอ่าน*ภาษาแม่*ได้

– นักเรียนหญิงและชายสามารถเข้าใจใจความสำคัญในข้อเขียนเฉพาะและทั่วไปที่เหมาะสมกับอายุของต น

– นักเรียนหญิงและชายสามารถอ่าน เข้าใจและวิจารณ์ข้อเขียนทางวรรณคดีได้และสามารถพัฒนากลยุทธ์การอ่านเป็น

– นักเรียนหญิงและชายสามารถตรึกตรองพฤติกรรมการอ่านและความสนใจของตน

การเขียน

– นักเรียนหญิงและชายสามารถเขียนในภาษา แม่ได้ในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งที่เหมาะสมตามอายุของตนและในบริบทที่นักเรียนมี ซึ่งในที่นี้หมายถึงความเชื่อมั่นในศักยภาพของตนในการใช้ภาษาแม่มาตรฐาน และมีขุมทรัพย์ภาษาของตนในการใช้ประโยค คำศัพท์อย่างพอเพียง

– นักเรียนหญิงและชายมีความรู้ รู้จักข้อเขียน วรรณคดีอย่างหลากหลายที่สามารถนำมาใช้ในการเขียน ไม่ว่าจะเป็นจุดประสงค์ ไวยากรณ์ไวยากรณ์ ใจความ พร้อมทั้งการใช้ภาษาและแบบฟอร์มต่างๆ และนำมาใช้เขียนได้

– นักเรียนหญิงและชายสามารถ – ตรงตามพัฒนาการของอายุที่จะเข้าใจคู่มือ แบบฟอร์ม – เขียนข้อความโดยการใช้ภาษาอย่างถูกต้อง

– นักเรียนหญิงและชายสามารถ– ตรงตามบริบทและพัฒนาการของอายุ– ในการเขียนข้อเขียนในภาษาแม่มาตรฐานได้อย่างถูกต้อง

– นักเรียนหญิงและชายสามารถคาดการณ์ถึงสิ่งที่ตนเขียน กระบวนการเขียนและคุณภาพของข้อความที่ตนเขียนได้

การเน้นภาษา

– ด้วยการตั้งคำถามของครูผู้สอนและการให้งานที่กระตุ้นความคิดของนักเรียนหญิงและชายเพื่อให้ถามตัวเองเกี่ยวกับภาษาแม่ของตน (เช่นการเลือกเพศในคำนาม การใช้ไวยากรณ์ ใช้คำนามเอกพจน์และพหูพจน์ ใช้คำระบุเวลาอดีตปัจจุบัน ภาษาท้องถิ่น ประวัติ พัฒนาการความเป็นมาของภาษาแม่ เป็นต้น)
  โดยอาศัยการเปรียบเทียบกับภาษาเยอรมันหรือภาษาอื่นๆ
  ที่ได้เรียนรู้ในโรงเรียนหรือภาษาที่ใช้ในการสอนเพื่อให้เห็นความแตกต่าง ลักษณะพิเศษของภาษาแม่ของตน (*ความตระหนักรู้/ในภาษาแม่*)

– นักเรียนหญิงและชายสามารถตรวจสอบหรือศึกษาวิธีการใช้ภาษาของตนได้

– นักเรียนหญิงและชายนั้นจะมีความรู้และความสามารถใช้โดยการฝึกหัดทั้งทางด้านอักขระวิธีและไวยากรณ์ในระหว่างปีที่ได้เรียน

การเน้นการอ่านวรรณคดี

– นักเรียนชายและหญิงจะรู้จักวรรณคดีในภาษาแม่ในรูปแบบต่างๆ (บทเพลง บทกลอนสอนต่างๆ บทกลอนนิทาน นิยายและตำนานต่างๆ ที่มีการบอกเล่ากันปากต่อปาก และวรรณคดีในรูปแบบอื่นๆ) *ในภาษาแม่ของตน*

– นักเรียนหญิงและชายสามารถถกเถียงเกี่ยวกับบทเพลง บทกลอนหรือข้อเขียนที่ได้อ่านและตีความได้

– นักเรียนหญิงและชายมีความรู้เกี่ยวกับวรรณคดีของ*ภาษาแม่* (ประวัติศาสตร์ความเป็นมาและบุคคลสำคัญ เป็นต้น)

– นักเรียนหญิงและชายมีความสามารถในการที่จะเปรียบเทียบข้อเขียนและใจความหัวข้อต่างๆ จากภาษาต่างๆ และ*วัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้*

– นักเรียนหญิงและชายได้เรียนรู้และได้เห็นโดยตรงเกี่ยวกับข้อเขียนวรรณกรรมต่างๆ ที่มีอยู่ในบทความ ข้อเขียน รูปแบบและการใช้ภาษาที่มีความสำคัญต่อความรู้สึก
  ทำให้นักเรียนเข้าถึงความงดงามอันเป็นผลของเรียนรู้ทางภาษาได้นอกจากนั้นแล้วยังเป็นการรู้จักคุณลักษณะพิเศษของวรรณกรรมนี้

5 ภาควิชา «วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ มนุษย์และสังคม»

บทนำ
ในภาควิชา วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ มนุษย์ และสังคม (NMG) นี้ เนื้อหาและใจความของแต่ละแผนกวิชา จะแบ่งออกเป็นทั้งหมดสี่ส่วนด้วยกันคือ ทัศนมิติเกี่ยวกับธรรมชาติ เทคนิค (NT) เศรษฐกิจ อาชีพ และคหกรรม (WAH) รวมไปจนถึงปริภูมิ สังคมศึกษา ความเชื่อ ศาสนา (RZG) และจริยธรรม (RKE)
ในรอบแรกถึงรอบที่สามเป็นการรวมวิชาว่าด้วยวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ มนุษย์ สังคม เป็นหัวข้อหลักในการเรียนการสอน ซึ่งถือว่าเป็นไปตามหลักสูตรของการเรียนการสอนหลัก ส่วนในรอบที่สามจะเป็นการเรียนรู้ด้วยสี่ทัศนมิติที่แตกต่าง ทั้งสี่ส่วนมีการเรียนรู้อย่างละเอียดเพิ่มมากขึ้น

ความหมายและวัตถุประสงค์ของภาควิชา

นักเรียนหญิงและชายจะเพิ่มเติมศักยภาพของตนเองด้วยการเรียนรู้จากที่ได้อยู่กับเพื่อนๆ จาก *หลายวัฒนธรรม* ด้วยความเคารพในความเป็นปัจเจกชนของกันและกัน การเรียนรู้ที่จะประนีประนอม ต่อรอง แก้ปัญหาความขัดแย้งอย่างสงบได้ ซึ่งศักยภาพนี้เป็นศักยภาพ *ข้ามวัฒนะธรรม* สำหรับนักเรียนหญิงและชายที่มีศักยภาพนี้จักเป็นบุคคลที่ปราศจากอคติและตรึกตรองและใคร่ครวญอย่างรอบคอบ ในการเปรียบเทียบ – ไม่ว่าจะเป็นความแตกต่างทางด้านภูมิภาค ประเทศแม่ ด้านภาษาและความเชื่อก็ตาม นอกจากนั้นจะสามารถเปรียบเทียบระหว่างประเทศแม่และประเทศสวิตเซอร์แลนด์หรือระหว่างประเทศแม่และประเทศอื่นๆ ได้ ซึ่งการเรียนและการสอนครั้งนี้จะเป็นการสอนที่เปิดเพื่อให้นักเรียนมีทัศนคติในทางเปิดกับความหลากหลายเหล่านี้เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการเปรียบเทียบ โดยการสร้างภาพรวมในทางลบ ในรูปแบบที่เป็นสาเหตุให้เกิดการเลือกปฏิบัติ หรือการด้อยค่าวัฒนธรรมใดวัฒนธรรมหนึ่ง ซึ่งไม่ควรที่จะเกิดขึ้น ตัวอย่างเช่น ไม่ควรที่จะมีเด็กที่ถูกเรียกว่าเป็นตัวแทนของศาสนาใดศาสนาหนึ่ง สัญชาติใดสัญชาติหนึ่งหรือภาษาใดภาษาหนึ่ง– ในชั้นเรียน

ในการเรียนวิชาภาษาแม่นี้นักเรียนจะเรียนรู้ในการไตร่ตรองเกี่ยวกับสถานการณ์ของตนเองในการเติบโตในสังคม *สองภาษาหรือมากกว่าสองภาษา* และการอพยพย้ายถิ่นฐาน หรือแม้แต่การใช้ภาษา *หลายภาษา* ในครอบครัว แต่สิ่งที่ทำให้เกิดความผูกพันในกลุ่มการเรียนคือการที่นักเรียนได้เรียนรู้จักกันผ่าน *ภาษาแม่* โดยที่ข้อแตกต่างของนักเรียนแต่ละคนหรือเยาวชนแต่ละคนคือประสบการณ์ส่วนตัวที่ตนเองได้รับ ปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มชั้นเรียนและปฏิสัมพันธ์ที่มีกับประเทศแม่ของตนที่หลากหลายนี้ ในการเรียนการสอนนี้ เป็นการสอนภายใต้ความหลากหลายเหล่านี้ของนักเรียนไม่ว่าจะเป็นประเทศแม่ ไม่ว่าจะเป็นศาสนา ไม่ว่าจะเป็นมุมมองของวิถีชีวิต สังคม สถานภาพทางสังคมใดก็ตามที่ผ่านการใช้ภาษาใดภาษาหนึ่งในการสื่อสารก็ตาม (*เช่นการใช้ภาษาท้องถิ่นและการเติบโตในหลายภาษา*) รวมไปจนถึงภูมิภาคบ้านเกิดก็ตาม

ในการสอนวิชานี้จะมีการสอนหัวข้อเกี่ยวกับคุณค่าและคุณภาพของชีวิตที่สำคัญในสังคมประเทศสวิตเซอร์แลนด์และในสังคมของประเทศแม่ของนักเรียน
ดังนั้นนักเรียนหญิงและชายจะได้เรียนรู้ความแตกต่างระหว่างสังคมของทั้งสองประเทศและจะทำให้นักเรียนสามารถค้นหาคุณค่าชีวิตของตนเองได้จากความหลากหลายที่ได้รับรู้นี้ นอกจากนั้นจะเป็นการส่งเสริมพัฒนาการด้านความเป็นตัวของตัวเอง บุคลิกภาพภายใต้กรอบของความแตกต่างในระบบต่างๆ ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในตัวเองเพิ่มมากขึ้นในสังคมที่ตนเองดำรงชีวิตอยู่

ในการสอนนี้จะเป็นการสอนหัวข้อเหล่านี้อย่างละเอียดและลึกซึ้งที่จะทำให้นักเรียนได้รู้จักวัฒนธรรมต่างๆ อย่างลึกซึ้งด้วยความเข้าใจรวมทั้งในทางปฏิบัติ ทำให้สามารถมองเห็นความคล้ายคลึงกันและความแตกต่างกันสามารถเปรียบเทียบได้ด้วยตัวอย่างทางภาคปฏิบัติ

ในกระบวนการสอนจะมีการใคร่ครวญและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่นักเรียนมีจากชีวิตของการอพยพย้ายถิ่นฐานจากประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่ง รวมไปจนถึงประสบการณ์ของการใช้ชีวิตร่วมกันในชีวิตประจำวันในสังคมต่างวัฒนธรรมนี้

นักเรียนจะเรียนรู้ทางด้านประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของประเทศแม่ของตนเป็นบางส่วนและจะสามารถนำมาประกอบกับชีวิตประจำวันในปัจจุบันระหว่างประเทศแม่เปรียบเทียบกับในประเทศสวิตเซอร์แลนด์ได้

นักเรียนจะได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ซึ่งจะเป็นการสร้าง สะสมฐานความรู้ให้แก่นักเรียนและในขณะเดียวกันเป็นการขยายศักยภาพความรอบรู้ด้านภาษา และหมายความว่าสำหรับผู้สอนนั้นจะต้องมีความตระหนักรู้ว่าในการใช้ภาษา จะต้องการเป็นการใช้ภาษาอย่างมีสติและไม่ว่าจะเป็นการใช้ วลี สุภาษิต คำศัพท์ใดๆ ที่เป็นคำศัพท์เฉพาะก็ตาม เพื่อเป็นตัวอย่างให้แก่นักเรียนในการที่จะฝึกหัดการใช้ภาษา

แผนการสอนเพื่อศักยภาพนักเรียน

หมายเหตุสำหรับส่วนนี้เกี่ยวกับการสอนเพื่อศักยภาพของนักเรียน

พัฒนาการทางศักยภาพที่จะกล่าวด้านล่างนี้เป็นการพัฒนาขึ้นโดยเฉพาะสำหรับการเรียนรู้ภาษาแม่และวัฒนธรรม ดังนั้นจึงจะมีการวางหลักการตามวัตถุประสงค์นี้เพื่อให้เข้าถึงซึ่งวัตถุประสงค์ได้โดยที่จะมีการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชานี้โดยเฉพาะ ปรัชญาของการเรียนรู้เพื่อศักยภาพนี้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการสอนที่ 21 (Lehrplans 21) ซึ่งเป็นหลักสูตรที่ใช้ในการเรียนการสอนอันมีรายละเอียดเพื่อเป็นแนวทางของการปฏิบัติในการสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมที่ให้สอดคล้องกับหลักสูตรการสอนที่ 21 (Lehrplans 21)
และเพิ่มเติมไปจากที่กล่าวมาแล้วนี้คือการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้และตระหนักเกี่ยวกับหัวข้อ วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ มนุษย์และสังคม ในรอบ 1 และ 2 (NMG, Zyklen 1 und 2) ในรอบที่ 3 มีวิชาศาสนาและความเชื่อเพิ่มเติมมาด้วย (RKE) รวมทั้งวิชา ปริภูมิ ทัศนมิติ และสังคมศึกษา (RZG) วิชาเศรษฐศาสตร์ อาชีพ และคหกรรม (WAH) รวมไปจนถึงวิชาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติและเทคโนโลยีต่างๆ (NT) ที่ถือว่าเป็นวิชาในหลักสูตรการสอนที่ 21 (Lehrplans 21) คู่ขนานไปกับภาควิชาการเรียนภาษานี้จะทำให้ในระยะเวลาของการเป็นนักเรียนนั้น นักเรียนจะพัฒนาการทางด้านศักยภาพไปได้เป็นอย่างดีได้

วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ
มนุษย์ และสังคม –
ศาสนา วัฒนธรรม จริยธรรม

– ในวิชาเหล่านี้นักเรียนจะเรียนรู้การรับฟังผู้อื่น รับรู้ความรู้สึกของผู้อื่นที่นั่งอยู่ตรงข้าม รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา สามารถตรวจสอบภาพพจน์ของตนเองที่มีและภาพพจน์ของตนเองจากผู้อื่นอยู่อย่างเนืองๆ ได้

ความสอดคล้องกับหลักสูตรการสอนที่ 21 (Lehrplan 21)
NMG.10:«การอยู่ร่วมกัน – ในสังคมและการมีส่วนร่วมและจัดระบบการอยู่ร่วมกัน »
RKE.5:«ปัจเจกชนและส่วนรวม – การใช้ชีวิตและการออกแบบจัดการชีวิตร่วมกันและการอยู่ร่วมกัน»

– นักเรียนจะเรียนรู้เกี่ยวกับ*สังคมและวัฒนธรรมของพ่อแม่*พร้อมทั้งสังคมของประเทศสวิตเซอร์แลนด์อย่างลึกซึ้งซึ่งก่อให้เกิดความเข้าใจและเปิดใจ ทำให้สามารถรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของสังคมได้แม้จะอยู่ในโลกที่แตกต่างก็ตาม และสามารถนำมาปรับรวมในบุคลิก ลักษณะนิสัยและชีวิตของตนเองได้ ในส่วนของความรู้สึกขัดแย้งที่เกี่ยวกับความซื่อตรง ในลัทธิหรือบุคคลนั้นนักเรียนสามารถจะจำแนกและแก้ได้อย่างสร้างสรรค์
– นักเรียนหญิงและชายจะตระหนักถึงการอยู่ร่วมกันว่าจะต้องมีการเคารพซึ่งกันและกัน และความเกรงใจกัน โดยอาศัยกฎระเบียบที่เป็นข้อตกลงร่วมในสังคมอันเป็นความจำเป็นที่ละเว้นมิได้ แต่กระนั้นก็ตาม เขาจะตระหนักว่าแม้ว่าจะมีกฎระเบียบที่ต้องปฏิบัติตาม แต่มิใช่ว่าไม่สามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขกฎระเบียนนี้ไม่ได้ ไม่ว่าจะเป็นคุณค่าด้านวัฒนธรรมหรือกฎระเบียบใดก็ตาม
– นักเรียนนั้นเรียนรู้ที่จะยอมรับได้ว่าคำตอบของคำถามที่มีเกี่ยวกับพื้นฐานชีวิตนั้นขึ้นอยู่กับการตีค่าความคิดเห็น ทัศนคติ นักเรียนได้เรียนรู้จักกับมาตรฐาน แนวความคิด ทัศนคติและขนบธรรมเนียมประเพณีจาก*วัฒนธรรมแม่* และจากสังคมสวิตเซอร์แลนด์และสามารถนำมาตรึกตรองได้ และจะทำให้เขาได้ผลลัพธ์คือทัศนคติ แนวความคิดเห็นเพื่อการใช้ชีวิตที่เป็นของตัวเองได้ เพราะเขาได้เรียนรู้สิ่งเหล่านี้ในทั้งสองวัฒนธรรมและ*สังคมแม่* และของประเทศสวิตเซอร์แลนด์ที่ทำให้สามารถนำมาพิจารณาใช้ได้
– นักเรียนจะจับและบอกความรู้สึกของตนเองได้และสามารถนำมาถกเถียงกันได้ในรูปแบบของความท้าทาย ซึ่งเป็นพื้นฐานของพัฒนาการความเป็นมนุษย์อย่างเต็มรูปแบบทั้งทางกายและทางจิตวิญญาณที่เป็นคำศัพท์ใน*ภาษาแม่ของตน* ที่จะช่วยให้เขาสามารถเรียนรู้จักคนได้เพื่อให้สามารถกำหนดทิศทาง วิถีชีวิตของตนเองได้ เขาได้เรียนรู้คำศัพท์ความหมายของคำต่างๆ ที่จำเป็นและสำคัญที่จะให้ศักยภาพทำความเข้าใจ รับรู้ และสื่อถึงความต้องการและจุดประสงค์ของตนได้

ความสอดคล้องกับหลักสูตรการสอนที่ 21 (Lehrplan 21)
NMG.11: «การตรวจสอบและตรึกตรองความรู้ประสบการณ์พื้นฐาน ทัศนคติ ขนบธรรมเนียม ประเพณี»

RKE.1: «การยอมรับส่วนหนึ่งของพื้นฐานของตนและนำมาตรึกตรอง»

RKE.2:«ทัศนคติ ขนบธรรมเนียม ประเพณีที่ต้องนำมาตรึกตรองและตัดสินใจรับผิดชอบ »

– เนื่องจากการตรึกตรอง พิจารณาจากประสบการณ์ในครอบครัว เพื่อน โรงเรียน และจาก*บ้านเกิดเมืองนอน* เชื้อชาติ ศาสนา และสถาบันอื่นๆ จะทำให้นักเรียนมีมุมมองอย่างหลายมิติทางด้านสังคมและปฏิสัมพันธ์ และสามารถจะเห็นว่าปัจเจกนั้นคือส่วนหนึ่งของสังคมและมีผลอย่างต่อเนื่องที่ตนเองสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมได้

– นักเรียนนั้นมีความเข้าใจในวิถีชีวิตของ*ประเทศแม่*
การได้รู้จักและมีญาติพี่น้องในครอบครัวจากประเทศแม่และในประเทศสวิตเซอร์แลนด์โดยปราศจากอคติต่างๆ โดยพร้อมที่จะพยายามเข้าใจวิถีชีวิต ทัศนคติอื่นๆ และสามารถเรียนรู้บุคคลอื่นได้ด้วยความปราศจากอคติหรือเลือกปฏิบัติ และมองเห็นอคติและแนวคิดการเลือกปฏิบัติและหลีกเลี่ยงอย่างสร้างสรรค์

ความสอดคล้องกับหลักสูตรการสอนที่ 21 (Lehrplan 21)
NMG.12:«การปฏิบัติกับความเชื่อ ศาสนา และวิถีชีวิต»

RKE.3:«การมองเห็นร่องรอยและอิทธิพลของศาสนา ความเชื่อในพื้นฐานของสังคม »

RKE.4.4:«มองความเชื่อและศาสนาอย่างสมเหตุสมผล»

วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ, มนุษย์, สังคม – ปริภูมิ มิติของเวลา สังคม

– ด้านภูมิศาสตร์ เศรษฐกิจและนิเวศวิทยานั้น นักเรียนสามารถขยายความรู้เกี่ยวกับหัวข้อนี้ของ*ประเทศแม่*ได้ โดยอาศัยการเรียนรู้พื้นฐานเป็นหลักการยึดเหนี่ยวและสามารถหาข้อมูลจากแหล่งอื่นๆ มาช่วยประกอบการพิจารณา จัดลำดับความสำคัญได้และจะเป็นปัจจัยที่ทำให้นักเรียนสามารถเข้าใจวิถีชีวิตใน*ประเทศแม่* ของตนได้

– นักเรียนหญิงและชายสามารถมองเห็นว่าความเป็นมนุษย์นั้นขึ้นอยู่กับความรู้สึก ความคิด และพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการโดยรอบ นักเรียนจะคำนึงถึงพัฒนาการระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และปัญหาโลกาภิวัตน์และตระหนักในผลอันต่อเนื่องกับวิถีชีวิตของนักเรียนได้

ความสอดคล้องกับหลักสูตรการสอนที่ 21 (Lehrplan 21)
NMG.7:«การเรียนรู้วิถีชีวิตและแนวทางดำเนินชีวิตของมนุษย์และนำมาเปรียบเทียบ »

RZG.2:«วิถีชีวิต และแนวทางดำเนินชีวิต »

RZG.3:«การวินิจฉัย ปฏิสัมพันธ์–มนุษย์ – สิ่งแวดล้อม»

- ด้วยการตรวจสอบของตนเอง ประกอบกับรูปภาพแผนที่และสื่ออื่นๆ (ตัวอย่างเช่นเว็บไซต์ที่เป็น*ภาษาแม่*) จะทำให้นักเรียนสามารถเปรียบเทียบ อ่านความ ประกอบกับแยกความแตกต่างระหว่าง*ประเทศแม่*และประเทศสวิตเซอร์แลนด์ได้ ทำให้ได้ภาพพจน์ที่แตกต่างเพราะได้พัฒนามาจากการไตร่ตรองอย่างถี่ถ้วนแล้วของนักเรียน

ความสอดคล้องกับหลักสูตรการสอนที่ 21 (Lehrplan 21)
NMG.8:«มนุษย์อยู่ในปริภูมิ – หาทิศทางของตนเองและเข้ามีส่วนร่วมในการจัดการ»

RZG.4:«การค้นหาทิศทางของตนในปริภูมิ»

– นักเรียนหญิงและชายจะรู้จักและเคารพรักษาซึ่งสมบัติทางวัฒนธรรมของประเทศแม่ของตนทั้งในปัจจุบันและในอดีต

– อันเนื่องจากความรู้ในทิศทางขั้นพื้นฐานนี้จะทำให้นักเรียนสามารถจัดระเบียบเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น พัฒนาการที่เกิดขึ้นและสิ่งอื่นๆ ที่มาจากอดีตและปัจจุบันของ*ประเทศแม่*ของตนได้ซึ่งแน่นอนที่สุดการอพยพโยกย้ายถิ่นฐานจากประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่งย่อมมีบทบาทที่สำคัญ

– จะได้เรียนรู้อย่างเช่นจากตัวอย่างของการแสดงภาพพจน์ว่านั่นเป็นภาพสะท้อนที่เกิดจากการสัมผัสของปัจเจกที่มีการใช้ตีความของแต่ละคนลงไปในการตีความภาพพจน์เหล่านี้ นักเรียนจะเข้าใจว่าอันเนื่องจากจุดยืนที่แตกต่างและความสนใจจะทำให้เขาสามารถเข้าใจเบื้องหลังของประวัติศาสตร์ของตนได้ดีขึ้น

ความสอดคล้องกับหลักสูตรการสอนที่ 21 (Lehrplan 21)
NMG.9: «เวลา, ระยะเวลา และความเปลี่ยนแปลง – แยกได้ระหว่างประวัติศาสตร์และเรื่องเล่า»

RZG.6:«ความต่อเนื่องของประวัติศาสตร์โลกและคำอธิบายถึงความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ»

RZG.7:«การมีวัฒนธรรมทางด้านประวัติศาสตร์และการวิจัย รวมไปถึงการใช้ให้เป็นประโยชน์ »

– นักเรียนจะได้รับโอกาสบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมในปัจจุบันและสำหรับพัฒนาการในอนาคตซึ่งตนเองเข้าไปมีส่วนร่วม มีบทบาทรับผิดชอบร่วมกัน

– นักเรียนรับรู้เกี่ยวกับสิทธิของความเป็นมนุษย์ รวมทั้งสิทธิของเด็กและใช้เป็นทิศทางในการนำแนวทางเดินชีวิตของตนเอง

ความสอดคล้องกับหลักสูตรการสอนที่ 21 (Lehrplan 21)
NMG.10:«การมีส่วนร่วมและสังคม – การอยู่ร่วมกันและเข้าไปมีส่วนร่วมในขั้นตอนการออกแบบ»

RZG.8:«เข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตยและสิทธิของมนุษย์ รวมทั้งการเข้าไปมีส่วนร่วม»

วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ มนุษย์ สังคม– เศรษฐกิจอาชีพและงานบ้าน

– นักเรียนจะสามารถเรียนรู้ด้านภาคปฏิบัติการดำรงชีวิตประจำวันและการทำงานในรูปแบบต่างๆ ใน*ประเทศแม่*ของตนและสามารถนำมาเปรียบเทียบกับในสังคมของประเทศสวิตเซอร์แลนด์ได้

– นักเรียนจะเห็นความมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างการเมือง เศรษฐกิจและวัฒนธรรม

ความสอดคล้องกับหลักสูตรการสอนที่ 21 (Lehrplan 21)
NMG.6:«งานอาชีพ ผลผลิตและการบริโภค,
กระบวนการผลิตและการบริโภค –
ความเข้าใจซึ่งสถานการณ์ที่เกี่ยวโยงกัน»

WAH.1:«การประสบซึ่งกระบวนการการผลิตและ-
โลกของการทำงาน การประกอบอาชีพ»

WAH.3:«การจัดการบริโภค»

วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ มนุษย์ สังคม–

– ธรรมชาติและเทคนิค
นักเรียนหญิงและชายสามารถรับรู้และคาดการณ์ได้เกี่ยวกับการมีปฏิสัมพันธ์ที่มีต่อกันและกันระหว่างธรรมชาติและเทคนิคและมนุษย์อันเป็นกฎสากลและถูกต้อง

– นักเรียนจะเรียนรู้ข้อกำหนดต่างๆ เกี่ยวกับธรรมชาติและเทคนิค รวมทั้งขยายคำศัพท์เหล่านี้ใน*ภาษาแม่*ของตน

ความสอดคล้องกับหลักสูตรการสอนที่ 21 (Lehrplan 21)
NMG.2: «การเรียนรู้รวมทั้งการอนุรักษ์ สัตว์ พืชและบริบทของการดำรงชีวิต »

NMG.5:«ทำความเข้าใจกับพัฒนาการทางด้านเทคนิคและการคาดการณ์ได้อย่างถูกต้องและการนำมาใช้ »

NT.1:«ทำความเข้าใจกับสารัตถะและความหมายของวิทยาศาสตร์และเทคนิค »

6 สำหรับการสอนในแต่ละรอบ

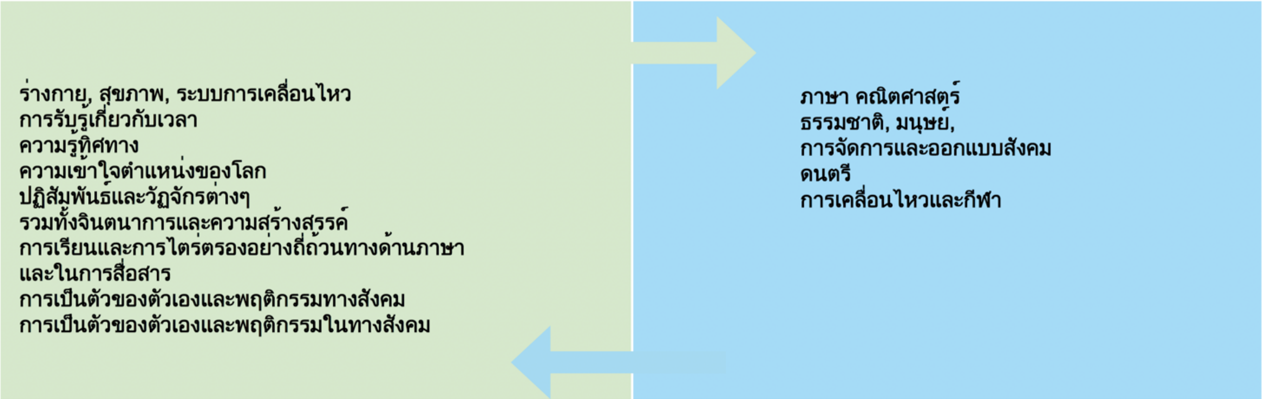

รูปที่สอง 2: พัฒนาการสู่ศักยภาพในภาควิชาต่างๆ
(เปรียบเทียบแผนการสอน Lehrplan 21, บทที่«. หลักของรอบ 1» โดยคำนึงถึง «หัวข้อหลักในรอบที่ 2»)

ตามที่ได้มีการบรรยายไว้ในบทที่ 2.3
ข้อแตกต่างของหลักสูตรการเรียนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมนี้คือการเรียนรู้ซึ่งเพิ่มเติมศักยภาพ
ความสามารถนั้นไม่ได้จำกัดอยู่เพียงในรอบเดียวหรือมิได้แบ่งเป็นไปตามลำดับขั้น
คำจำกัดความของความสามารถพิเศษในแต่ละรอบนั้นคือศักยภาพ
ความสามารถที่อยู่ในเนื้อหาของแผนการเรียนการสอนซึ่งเนื้อหาและใจความนี้จะอยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรและหน่วยงานที่จัดการสอนวิชานี้ เนื้อหาดังต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นหัวข้อต่างๆ ที่เป็นพื้นฐานการสอนสำหรับในแต่ละ**รอบ**เป็นพิเศษ

ความมีศักยภาพนี้จะพัฒนากันไปตลอดระยะเวลาสามรอบโดยเปรียบเทียบได้กับพัฒนาการลักษณะก้นหอยที่จะเริ่มต้นจากพื้นฐานและขยายเพิ่มมากขึ้นในแต่ละขั้นตอนของการขยายซึ่งศักยภาพนี้จะมิใช่เริ่มต้นในรอบ 1
แต่อาจจะเริ่มในระยะเวลาอื่นเนื่องจากโครงสร้างจะเป็นตัวกำหนดบริบทการและเงื่อนไขล่วงหน้าของพัฒนาการเรียนของนักเรียนซึ่งจะต้องพร้อม ในขณะที่การขยายซึ่งศักยภาพในบางส่วนอาจจะจบลงก่อนที่รอบที่ 3 จะสิ้นสุดลงได้

รอบ 1

ในรอบที่ 1 นี้การเรียนการสอนจะเป็นไปตามพัฒนาการของเด็กเป็นเกณฑ์
โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะเป็นการเริ่มต้นสอนข้ามวิชาและมีการจัดการและออกแบบการสอน การเรียนรู้โดยผ่านสื่อการละเล่นต่างๆ นั้นจะมีความหมายอย่างสูงเพื่อให้เป็นไปตามหลักสูตรหลักสูตรการสอนที่ 21 (Lehrplan 21)นั้น
ได้มีการกำหนดการที่จะเข้าสู่ซึ่งพัฒนาการนี้รวมทั้งหมดเก้าขั้นด้วยกันซึ่งจะเป็นการส่งเสริมพัฒนาการที่เหมาะสมและเข้ากับพัฒนาการการเรียนรู้ของเด็ก

เด็กในโรงเรียนอนุบาลนั้นเรียนรู้ด้วยการรับรู้ทางประสาทสัมผัส
จากประสบการณ์และจากการกระทำที่ทำด้วยตนเองหรือด้วยกันเลียนแบบ
ส่วนข้อเท็จจริงนั้นเด็กจะเรียนจากเหตุและผลที่เกิดขึ้น สิ่งที่เด็กเรียนโดยที่ไม่ได้ตั้งใจหรือเรียนโดยบังเอิญนั้นจะเป็นการเรียนรู้ที่เป็นคำต่างๆด้วยความช่วยเหลือการสนับสนุนของผู้สอนการเรียนรู้เช่นนี้จะกลายไปเป็นความรู้ตัวอย่างเช่นเด็กกระโดดลงบรรไดและเรียนรู้คำศัพท์บันไดแต่ว่า
ลงบันไดนั้นเทคนิคในการกระโดดลงบรรไดนั้นจะก่อให้เกิดความรู้สึกกลัวหรือประสบความสำเร็จย่อมได้ซึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของชีวิตประจำวันที่เอื้ออำนวยให้เกิดซึ่งสถานการณ์ที่เด็กแสดงพฤติกรรมและตามได้รับประสพการณ์

ในกระบวนการสอนนี้จะได้รับรู้ผ่านรูป ผ่านจินตนา
การออกมาเป็นคำเป็นประโยคที่สามารถเข้าใจได้การสนับสนุนเพื่อให้เด็กเด็กได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่เพิ่มมากขึ้นนอกจากคำศัพท์ในชีวิตประจำวันของเด็กแล้ว คำศัพท์ที่บ่งชี้บอกให้ว่าเด็กได้รับรู้ถึงตำแหน่งของตนเองในสถานที่ (ที่ไหน ข้างหลัง หรือข้างบน เป็นต้น) นอกจากนั้นจะมีการใช้คำศัพท์ที่เกี่ยวโยงกันในโลกของเด็กทางด้านตรรกศาสตร์ เช่น (มากกว่า มาก น้อยกว่า เป็นต้น)

วิธีการสอนเป็นการใช้สื่อการละเล่นเพื่อให้เด็กเรียนรู้เกี่ยวกับชีวิตอย่างเช่นหนังสือรูปต่างๆ และข้อเขียนต่างๆ เด็กเรียนรู้ผ่านสัญลักษณ์ รูปสัญลักษณ์ ที่เด็กได้พบเห็นในชีวิตประจำวัน

เด็กได้รู้จักข้อเขียนที่มีการเขียนและมีความเข้าใจการทำงานของตัวอักษร เด็กจะได้ทดลองใช้อุปกรณ์การเขียนที่หลากหลายอย่างที่มีการวางเป้าหมายอย่างชัดเจนและสามารถควบคุมวิธีการเขียนได้โดยที่ไม่ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขใดในการเริ่มต้นอ่านและเขียน

จุดเริ่มต้นของเด็กในชั้นประถมที่หนึ่งและสองนั้นพื้นฐานการเริ่มต้นเรียนรู้คือประสบการณ์ส่วนตัวจากชีวิตประจำวันในครอบครัว*ภาษาแม่* และในประเทศสวิตเซอร์แลนด์จะมีความหมายเป็นอย่างยิ่งเนื่องจากความผูกพันที่มีอยู่ในครอบครัว คุณค่าทางวัฒนธรรม วิถีชีวิตจะถูกพิมพ์ลึกลงในประสบการณ์ของเด็กวัยนี้

การสอนจะเป็นการสอนในทุกทักษะของภาษาคือฟัง พูด อ่าน เขียนและการเน้นภาษาจากวรรณคดี โดยที่การสอนจะเป็นการสอนผ่านสื่อการละเล่นในรูปแบบต่างๆ บางครั้งจะเป็นไปอย่างเป็นระบบ บางครั้งจะเป็นการฝึกฝนอย่างมีเป้าหมายชัดเจน การนำเด็กไปสู่การอ่านและการเขียนคือการฝึกหัดเขียนตัวอักษรจะเป็นภาษาเยอรมันซึ่ง เราแนะนำว่าก่อนมีการเริ่มสอนนั้นควรที่จะประสานงานกับครูประจำชั้นของเด็กก่อนว่าควรที่จะมีการเริ่มต้นสอนอย่างไรและจะเป็นประโยชน์เป็นอย่างยิ่งในกรณีที่ครูผู้สอนวิชาภาษาแม่นั้นเปรียบเทียบตัวอักษรกับภาษากับแม่ตัวอักษรภาษาเยอรมันเพื่อป้องกันการเข้าใจผิดซึ่งย่อมเกิดขึ้นได้

รอบที่ 2

ในรอบที่สองนี้การทำงานเป็นกลุ่ม กับสังคมเพื่อนที่มีอายุเท่ากันมีความสำคัญยิ่ง เด็กจะพัฒนาความสนใจสำหรับวิถีชีวิตต่างๆ และการมีชีวิตในวัฒนธรรมที่แตกต่างซึ่งเขาได้สัมผัสโดยเฉพาะอย่างยิ่งในครอบครัว ในโรงเรียนนั้นจะไม่มีปัญหาเกิดขึ้นในกรณีที่เด็กมีประสบการณ์มีปฏิสัมพันธ์ในทางที่บวกเพราะโดยธรรมชาติแล้วเด็กจะไม่มีการเลือกปฏิบัติไม่มีอคติ เปิดและตอบสนองได้ไม่ว่าจะในวัฒนธรรมของตนเองหรือในวัฒนธรรมอื่นก็ตามรวมทั้งจะสนใจที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับครอบครัวของตนเองที่เป็นครอบครัว*ภาษาแม่*

การสอนจะเป็นการสอนในทักษะของภาษาคือ ฟัง พูด อ่าน เขียนและการเน้นภาษาจากวรรณคดี ภาษาที่ยากขึ้นและซับซ้อนขึ้นเพื่อให้เด็กพัฒนาศักยภาพทางภาษาเพิ่ม คำศัพท์และโครงสร้างต่างๆ ทางด้านภาษามากขึ้น

รอบที่ 3

ในรอบที่ 3 นี้ เยาวชนจากตึกตรองและค้นคว้าอย่างถี่ถ้วนเกี่ยวกับคุณค่าของวิถีชีวิตของตนเองซึ่งผลคือเด็กอาจจะตีความ วัฒนธรรม คุณค่าทางขนบธรรมเนียมประเพณีของประเทศแม่ให้กลายเป็นไปในทางบวกได้และบ่อยครั้งที่เด็กเด็กจะตั้งคำถามเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมที่ตนเรียน

ผู้สอนต้องเข้าใจสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นของนักเรียนและจะต้องนำพานักเรียนไปสู่วิถีชีวิตที่แตกต่างหลากหลายในการเรียนนี้เพราะนั่นคือเป็นการช่วยให้นักเรียนมองหาทิศทางของตนเองที่จะก้าวไปข้างหน้าโดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นการช่วยเหลือสนับสนุนเยาวชนในวัยสำคัญนี้ที่จะได้รับประสบการณ์ เกี่ยวกับการตีค่าของขนบธรรมเนียมประเพณีการเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตและสามารถนำเข้าไปปรับให้เป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของตนเองได้

ในการเรียนและการสอนนี้ความสามารถปัจเจกและความรู้ของนักเรียนจะถูกนำมาใช้ในการเรียนรู้นักเรียนจะได้รับการสนับสนุนให้นำ*ความสามารถข้ามวัฒนธรรม*และ*ความรู้ในวัฒนธรรมแม่* ของตนมาใช้
ในการเรียนวิชาภาษาแม่และนอกจากนั้นแล้วสามารถนำมาใช้ในการเรียนที่โรงเรียนและนอกโรงเรียนด้วยเช่นกัน

การสื่อสารทั้งปากและการเขียนนั้นจะได้รับความสำคัญที่เน้นเป็นพิเศษโดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาและการเรียนรู้ทางด้านมีเดียนต่างๆ เยาวชจะมีโอกาสที่จะเรียนรู้ในภาษาต่างๆ (เช่น ภาษาแม่ ภาษาเยอรมัน ภาษาฝรั่งเศส ภาษาอังกฤษ) และเรียนรู้ที่จะใช้ภาษาที่ได้เรียนนี้คู่ขนานกันไปซึ่งเป็นการเพิ่มศักยภาพด้านภาษาที่ขยายองค์ความรู้ให้นำมาปฏิบัติใช้งานได้มากขึ้น

ในการเรียนการสอนนี้จะเป็นการนำพาให้นักเรียนพัฒนาซึ่งวิสัยทัศน์เกี่ยวกับอาชีพที่น่าสนใจและเป็นที่ยอมรับในสังคมของประเทศสวิตเซอร์แลนด์โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะทำให้นักเรียน
มีความมั่นใจในตัวเองเพิ่มมากขึ้นเนื่องจากตนมีความสามารถมากในการใช้ภาษาได้ *สอง*ภาษาหรือ*มากกว่านั้น*
รวมทั้ง*ความสามารถข้ามวัฒนธรรม*ที่เป็นแหล่งขุมทรัพย์ที่มีค่าและสามารถนำมาใช้เป็นประโยชน์ได้

7 อธิบายคำศัพท์

ในบล็อกต่อไปนี้จะให้คำอธิบายและรายละเอียดเกี่ยวกับคำศัพท์ คำจำกัดความต่างๆ ที่ใช้ในเอกสารฉบับนี้ซึ่งถ้าไม่ได้มีการอธิบายหรือให้รายละเอียดไว้ในแหล่งอื่นๆ ซึ่งเป็นการให้ข้อมูลที่เป็นไปตามหลักสูตรการสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมที่รัฐซูริคเป็นผู้พิมพ์เพื่อใช้ในการเรียนและการสอน*วิชาภาษาแม่และวัฒนธรรม*โดยคณะกรรมการผู้รับผิดชอบด้านการศึกษาของ **EDK**

การเติบโตในสองภาษา

→ ดูสองภาษา

ภาษาท้องถิ่น

คือภาษาที่พูดกันในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งที่แตกต่างกันไปและแตกต่างไปจากภาษาที่ใช้โดยทั่วไปหรือภาษาที่ใช้ในภูมิภาคใดภูมิภาคหนึ่งตัวอย่างเช่น (ภาษาเยอรมัน) ซึ่งแตกต่างไปจากภาษามาตรฐานหรือ (ภาษาเยอรมันของสวิตเซอร์แลนด์)

ภาษาท้องถิ่นนี้อาจจะแตกต่างไปจาก*ภาษามาตรฐาน*มากบ้างน้อยบ้างซึ่งแตกต่างไปจาก*ภาษาแม่และใน*บางกรณีอาจจะเป็น*ภาษาท้องถิ่น*ที่ใช้เขตนั้นๆ

ภาษาที่หนึ่ง (L1) ภาษาแม่

ภาษาที่หนึ่งในที่นี้หมายถึงภาษาที่เด็กได้เรียนรู้จักเป็นครั้งแรกในชีวิตในกระบวนการเติบโตในสังคมแวดล้อม ซึ่งหมายถึงภาษาที่บุคคลใดคนหนึ่งเรียนรู้เป็นครั้งแรกในชีวิต ในการดำรงชีวิตประจำวันนั้นเราจะเรียกภาษานี้ว่า *«ภาษาแม่»*. เด็กจำนวนมากเรียนภาษาแม่ไม่ใช่เฉพาะภาษาเดียวที่สามารถเรียกได้ว่าเป็นภาษาแม่แต่อาจจะเรียนสองหรือสามภาษาได้เช่นกัน ในกรณีเช่นนี้หมายความว่าบุคคลคนนี้จะมีภาษาแรกหลายภาษาโดยธรรมชาติอย่างฉับพลัน และอาจจะมีกรณีที่บุคคลคนนี้จะมีหลายภาษาที่เป็นภาษาแม่ของตนที่จะค่อยสูญหายไปหรือหมดควาสำคัญในชีวิตประจำวันในกรณีที่โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าไม่ได้เป็นภาษาที่*เรียนรู้จากโรงเรียน*เนื่องจากไม่ใช่ภาษาที่ใช้ในสังคมรอบข้าง – และมิใช่ภาษาที่ *พูดกันในถิ่นที่อยู่* ของบุคคลคนนั้น

ภาษาแม่ของบุคคลใดบุคคลหนึ่งนั้นจะเป็นภาษาใดหรือภาษาที่พูดและใช้ในท้องถิ่นใดๆ ย่อมเป็นได้หรืออาจจะเป็นภาษาที่ใช้ในบ้านเกิดเมืองนอนหรืออาจจะเป็นภาษาในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งได้หรืออาจจะเป็นภาษามาตรฐานที่พูดกันในประเทศนั้นๆ ย่อมได้เช่นกัน ในกรณีที่บุคคลคนนั้นเป็นบุตรหรือลูกหลานคนรุ่นแรกที่อพยพย้ายถิ่นฐานเข้ามาประเทศอื่นในทุกกรณีภาษาแรกจะเป็นภาษาแรกที่บุคคลคนนั้นเรียนรู้ได้เป็นครั้งแรกในชีวิต

ภาษาเฉพาะ

เป็นภาษาที่ดัดแปลงมาจาก*ภาษามาตรฐานของภาษาแม่* ของ*ประเทศที่ผู้อพยพย้ายถิ่นฐานมา* อันเนื่องมาจากเป็นภาษาเฉพาะที่ใช่อย่างเฉพาะเจาะจงเท่านั้นจึงเป็นภาษาที่มีคำศัพท์โดยเฉพาะ

ภาษาต่างประเทศ

ภาษาต่างประเทศคือภาษาที่ผู้เรียนรู้ภาษาแรกเรียนรู้โดยที่ไม่ขึ้นอยู่กับสถานที่ว่าบุคคลคนนั้นจะเติบโตในภาษาและท้องถิ่นใด ภาษาต่างประเทศนี้แตกต่างไปจากภาษาอื่นคือเป็นภาษาที่เรียนรู้ในประเทศเป้าหมายที่ต้องการจะสื่อสารและการสอนภาษาต่างประเทศนี้เป็นหน้าที่ของโรงเรียนซึ่ง ปกติในประเทศสวิตเซอร์แลนด์นั้นเป็นหน้าที่ที่จะต้องสอนวิชาภาษาต่างประเทศนี้ในโรงเรียน ในบางท้องที่ของประเทศสวิตเซอร์แลนด์ อย่างเช่นการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศเป็นต้น

การใช้ภาษาได้หลายๆ ภาษาในทางปฏิบัติ

ในที่นี้หมายถึงผู้ที่มีความสามารถที่ใช้หลายภาษาพร้อมกันอย่างตรงตามสถานการณ์
ในความต้องการเพื่อสื่อสารได้ซึ่งการมีศักยภาพทางด้านภาษาเช่นนี้เป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามกับการเรียนอย่างภาษาสมมาตรที่*เรียนรู้อย่างเป็นระบบ*
เนื่องจากการให้ความสำคัญของผู้ใช้ภาษาได้หลายภาษาในทางปฏิบัตินี้ทำให้โดยพื้นฐานแล้วจะถือว่าเป็นความสามารถพื้นฐานทางด้านภาษาที่แตกต่างกัน
ดังนั้นหมายความว่าไม่จำเป็นเสมอไปที่ความสามารถขั้นพื้นฐานนี้จัดเป็นไปได้อย่างมากที่สุด
แต่พัฒนาการทางภาษาเป็นกับพัฒนาการที่ถูกจำกัดด้วยวัตถุประสงค์เท่านั้นดังนั้นความสามารถทางด้านภาษาจึงแตกต่างไปจากการเรียนรู้อย่างเป็นระบบซึ่งการเรียนรู้ภาษาหลายภาษาในทางปฏิบัตินี้เป็นวัตถุประสงค์ของโรงเรียนในระบบ

บ้านเกิดหรือประเทศแม่

ถึงบ้านเกิดในที่นี้หมายถึงประเทศ
ครอบครัวหรือบุคคลญาติพี่น้องในครอบครัวที่ตนเคยดำรงชีวิตมาก่อนหรือในบางกรณียังคงดำรงชีวิตอยู่
และบุคคลเหล่านี้อาจจะมีปฏิสัมพันธ์มากหรือน้อยกับประเทศแม่หรือบ้านเกิดนี้ซึ่งอาจจะขึ้นอยู่กับวัยของผู้อพยพย้ายถิ่นฐานมาได้เช่นกันเช่นเป็นชนรุ่นแรกหรือรุ่นลูกหลาน

ภาษามาตรฐาน

→ ดูคำว่า*ภาษามาตรฐานของคำว่าภาษาแม่*

ความเป็นตัวตน ความเป็นตัวตนตัวตนทวิ/วัฒนธรรม

ความเป็นตัวตน (ปัจเจก) หมายถึงความเป็นตัวตน ลักษณะพิเศษของแต่ละบุคคลซึ่งผู้นั้นจะมีความรู้สึกว่านั่นคือเขา
กระบวนการเป็นตัวตนนี้มีพลวัตและจะพัฒนาขึ้นได้ด้วยการแลกเปลี่ยนสื่อสารโดยเฉพาะอย่างยิ่งผ่านภาษากับผู้อื่น
ภายใต้ความเป็นตัวตนสหะ/วัฒนธรรมนี้เป็นความรู้สึกส่วนบุคคลที่มีพื้นฐานความรู้สึกอยู่ในทั้งสองภาษา
(หรือมากกว่าสองภาษา) ในสังคมภาษานั้นๆ พร้อมทั้งทัศนคติ คุณค่าด้านต่างๆ ใน
วัฒนธรรมสังคมนั้นนั้นอันถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของตัวตนของผู้นั้น

บูรณาการ

คำว่าบูรณาการเป็นที่เข้าใจว่าเป็นกระบวนการที่บุคคลหรือกลุ่มชนที่มีพื้นฐานทางสังคมและภาษาที่แตกต่างเข้าไปกันมีส่วนร่วมที่เป็นสิทธิเท่าเทียมกันด้านสังคมและการเมืองที่ตนดำรงชีวิตอยู่ในประเทศที่ตนดำรงชีวิตอยู่โดยเฉพาะอย่างยิ่งเข้าถึงซึ่งภาษาและวัฒนธรรม เบื้องหลังของสังคมนี้

ศักยภาพ หรือความสามารถ

คำจำกัดความของ«ศักยภาพหรือความสามารถ» นี้ปรากฏในบทพื้นฐานของหลักสูตรการสอนที่ 21(Lehrplans 21)
ในบทว่าด้วยคำ
คำจำกัดความว่า «พื้นฐาน» ซึ่งมาจากแนวความคิดของ Franz E. Weinert หลังจากที่เขาได้ค้นคว้า
วิจัยเกี่ยวกับศักยภาพหรือความสามารถนี้แล้วในหลายความหมายและนัยยะว่าเป็นกระบวนการจากหลายแง่มุมด้วยกันซึ่งคือความสามารถ ทักษะ ความรู้ รวมไปถึงความพร้อมจิตสำนึก และทัศนคติบุคคลมี [...] ดังนั้นกระบวนการต่างๆ
เรานี้จึงเป็นกระบวนการไม่ว่าจะเป็นทางด้านวิชาการหรือมากกว่านั้นก็ตามความสามารถและศักยภาพทางด้านภาควิชาใดใดหมายถึงความรู้เฉพาะ และทักษะที่ประกอบกัน
แต่ที่มากไปกว่าความรู้และความสามารถในที่นี้คือความสามารถที่พร้อมคือความพร้อมในการที่จะเรียนรู้นอกโรงเรียนซึ่งถือว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งโดยเฉพาะอย่างยิ่งอันเป็นความสามารถส่วนบุคคลทางด้านสังคมและความทีวิธีคิดอันเป็นความสามารถส่วนบุคคล

วัฒนธรรม

วัฒนธรรมในหลักสูตรนี้โดยรวมแล้วถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างมากทางด้านจิตวิญญาณ ทางวัตถุและความรู้สึกที่ในสังคมหรือของกลุ่มชน
ในที่นี้ความหมายถึงคำว่าวัฒนธรรมไม่ได้หมายถึงเพียงแค่ศิลปะและวรรณคดีเท่านั้นแต่หมายถึงรูปแบบของการดำรงชีวิต พื้นฐานสิทธิส่วนบุคคล ระบบการให้ค่าของขนบธรรมเนียมประเพณี ความเชื่อด้วยเช่นกัน
ความเป็นปัจเจกนั้นจะถูกลดค่าลงไปเหลือเพียงแค่วัฒนธรรมและการเป็นบุคคลในกลุ่มชนใดกลุ่มหนึ่งนั้นไม่สามารถกระทำได้ เนื่องจากคุณสมบัติของความเป็นคนนั้นมิใช่มีรูปลักษณ์ที่ปรากฏเพียงแค่ภาพใดภาพหนึ่งเท่านั้น
ซึ่งมิได้หมายความว่าการมีพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งหรือการมีถูกให้ภาพพจน์ที่ปรากฏอย่างใดอย่างหนึ่งหมายความว่าบุคคลคนนี้เป็นตัวแทนจากวัฒนธรรมนี้หรือเป็นตัวแทนของกลุ่มชนใดในสังคมและวัฒนธรรมนั้นๆ
โดยรวมแล้วไม่เป็นรูปลักษณ์เดียวและมิได้อยู่กับที่ จบสิ้นแล้วอย่างสมบูรณ์ แต่
การปฏิบัติแล้ววัฒนธรรมนั้นก่อให้เกิดความหมายใหม่เนื่องจากการปฏิบัติใหม่ๆ
ของพิธีกรรมที่ผสมปนเปกันออกมาเป็นวัฒนธรรมใหม่ได้

วิถีชีวิตมุมมองโลก

หลักสูตรการเรียนภาษาแม่นี้ให้คำจำกัดความคำว่าวิถีชีวิตและมุมมองโลกนั้นเป็นภาพรวมโดยเฉพาะอย่างยิ่งสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตความเป็นจริงใดใดที่เกี่ยวโยงกับบุคคลคนนั้นในปัจจุบันและวิถีการดำเนินชีวิตของเค้าในปัจจุบันวิถีชีวิตมุมมองโลกนี้เป็นส่วนหนึ่งของของบุคคลหนึ่งซึ่งขึ้นอยู่กับ –
สภาวะชีวิตปัจจุบันของปัจเจกดังนั้นในหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาแม่นี้จึงไม่มีการแยกอย่างชัดเจนระหว่าง *วัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี*และวิถีชีวิตแต่เน้นทั้งสองส่วนระหว่างวัฒนธรรมและวิถีชีวิตในที่นี้ที่เกี่ยวโยงกับความเป็นปัจเจกของบุคคลนั้นในปัจจุบันรวมกับพฤติกรรมและคำพูด

Lokalsprache ภาษาท้องถิ่น

ภาษาท้องถิ่นในที่นี้หมายถึงภาษาที่ประชาชนในแต่ละท้องถิ่นใช้ในการสื่อสาร
ในกรณีของประเทศสวิตเซอร์แลนด์นั้นภาษา *ท้องถิ่นนั้น* อาจจะเป็นภาษาท้องถิ่นที่พูดกันในทางภาค
หรืออาจจะเป็นภาษาฝรั่งเศส ภาษาอิตาลีหรือภาษาเรโทโรมานนิช

ความสามารถด้านภาษา การใช้ได้หลายภาษา

ความสามารถในหลายภาษานี้เป็นปรากฏการณ์ซึ่งถือว่าเป็นการมีศักยภาพอยู่ในตัวบุคคลคนนี้
อาจจะหมายถึงปัจเจกในสังคมใดสังคมหนึ่งหรือหมายถึงบุคคลทั้งสังคมก็ย่อมได้
ในประเทศสวิตเซอร์แลนด์นั้นในบางครั้งอาจจะถูกเรียกว่าเป็นปรากฏการณ์เนื่องจากมีภาษาที่ใช้เป็นปกติอย่างเป็นทางการทั้งหมดสี่ภาษาด้วยกันซึ่งในหลักสูตรของการเรียนรู้วิชาภาษาแม่นี้จึงใช้คำว่าปัจเจกที่มีความสามารถหลายภาษา
ในที่นี้ถือว่าอาจจะเป็นศักยภาพที่มีและนำออกมาใช้ได้ทันทีหรือถูกเก็บไว้ในกรณีที่จำเป็นเป็นต้น
ในการที่จะนำมาใช้ทั้งสามภาษาของปัจเจกซึ่งจะมีปฏิสัมพันธ์กับภาษาเหล่านี้
(ภาษาแรกภาษาที่สองภาษาแม่และภาษาต่างประเทศ)
ดังนั้นหมายความว่าตัวอย่างเด็กคนหนึ่งถึงแม้ว่าจะพูดได้หลายภาษาก็ตามแต่เค้าอาจจะเรียนวิชา
ภาษาเยอรมันเป็นภาษาแรกและอาจจะเรียนวิชาภาษาต่างประเทศอื่นเป็นภาษาที่สองได้

→ ดู ภาษาที่สอง- หรือการใช้หลายภาษา

ภาษาแม่

ภาษาแม่ในที่นี้คือภาษาที่เรียนรู้และใช้เป็น*ภาษาแรก*
แปลความหมายของคำนี้ไม่ชัดเจนนักเนื่องจากอยู่บนจุดยืนที่ถือว่าอยู่บนสมมุติฐานว่าเฉพาะแม่เท่านั้นเป็นบุคคลสำคัญในพัฒนาการทางภาษาของบุตรดังนั้นในหลักสูตรการศึกษานี้จึงใช้คำว่า*ภาษาแรก* แทน

ความตระหนักอย่างลึกซึ้งในภาษา (Language Awareness)

ความตระหนักอย่างลึกซึ้งในภาษานี้หมายถึงความรู้เกี่ยวกับภาษาและการรับรู้อย่างตระหนักลึกซึ้งในการใช้ภาษา
รวมทั้งการใช้ภาษาโดยถูกต้องเข้ากับสถานการณ์และถูกต้องตามกระบวนการสื่อสารซึ่งในที่นี้หมายถึงการสื่อสารในมิติอื่นของภาษา
เช่นเกี่ยวกับการแยกหรือการผสมภาษารวมไปจนถึงการเปรียบเทียบระหว่างภาษาแรกกับภาษาที่สองหรือภาษาแรกกับภาษาที่ใช้เป็นมาตรฐานในสังคมและภาษาท้องถิ่น

ดังนั้นวัตถุประสงค์ของการเรียนและสอนของการตระหนักรู้อย่างลึกซึ้งของภาษาคือการก่อให้เกิดซึ่งความอยากรู้อยากเห็นความสนใจในภาษาและการยอมรับความหลากหลาย (ในชั้นเรียนและในสังคม) ซึ่งในที่นี้รวมทั้งการสื่อสารได้หลายภาษารวมไปจนถึงการมีปฏิสัมพันธ์กันของภาษา

ภาษาแม่มาตรฐาน

ในที่นี้หมายถึงภาษาที่ปรากฏในพจนานุกรม มีหลักไวยากรณ์ที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับว่าถูกต้องและถูกนำไปใช้ ที่นำมาใช้นั่นคือภาษาที่ถือว่าเป็น*ภาษาแม่มาตรฐาน* ซึ่งในบางครั้งอาจจะปรากฏใน เอกสารหลักฐานต่างๆ ในวรรณกรรมหรือใช้คำว่าภาษากลางย่อมเป็นไปได้และโดยทั่วไปจะแตกต่างไปจากภาษาท้องถิ่นอย่างชัดเจนและภาษามาตรฐานนี้จะใช้ (ในโอกาสที่เป็นทางการ) เป็นส่วนใหญ่ซึ่งแตกต่างจากภาษาท้องถิ่นที่จะใช้พูดในชีวิตประจำวัน ในกรณีเช่นนี้จะมีคำศัพท์เฉพาะที่เป็นการบรรยายปรากฏการณ์ที่นำภาษาท้องถิ่นมาใช้เป็นภาษากลางของสังคมนั้นคือคำว่า Diglossie ตามหลักภาษาศาสตร์ ถ้าในสังคมปกติมีภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันสองภาษาหรือมากกว่านั้น เป้าหมายของการสอนและเรียนภาษาหลักนั้นคือการสามารถใช้ภาษาที่เป็นภาษากลางได้เช่นภาษาที่ใช้ในโรงเรียนและภาษาที่ใช้เพื่อสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรม

ศักยภาพข้ามหรือสหะวัฒนธรรม
การเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรม

ศักยภาพข้ามหรือสหะวัฒนธรรมในที่นี้หมายถึงความสามารถทักษะที่จะสามารถเข้ากับกลุ่มวัฒนธรรมใดวัฒนธรรมหนึ่งได้อย่างประสบความสำเร็จและสามารถเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรมได้ที่ทำให้พัฒนาการนี้เพิ่มมากขึ้นจากประสบการณ์ในการเรียนรู้ที่แตกต่างของ*วิถีชีวิต* อันจะเป็นกำไรของชีวิตต่อไปได้

ภาษาที่สอง (L2)

ภาษาที่สองคือภาษาที่ได้จากการเรียน สำหรับบุคคลที่อพยพโยกย้ายถิ่นฐานมานั้นภาษาที่สองนี้จะเป็นภาษาที่ทำให้เขาสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในสังคมในทางวัฒนธรรมและการอยู่ร่วมกันในท้องถิ่นที่ใช้ภาษานี้ได้ เนื่องจากภาษาคือประตูที่จะเปิดให้บุคคลเหล่านี้สามารถไปถึงซึ่งสังคมที่ต้นอพยพย้ายถิ่นฐานเข้าไปอยู่ได้ ทำให้เข้าไปมีส่วนร่วมในสังคมเหล่านั้นอย่างเช่นภาษาเยอรมัน ภาษาเยอรมันในประเทศสวิตเซอร์แลนด์เป็นต้น ภาษาที่สองนั้นโดยนัยยะหนึ่งแล้วแตกต่างไปจาก*ภาษาต่างประเทศ* อย่างชัดเจนคือภาษาที่สองนี้จะเป็นภาษาที่ใช้ในท้องถิ่นที่ผู้นั้นดำรงชีวิตอยู่ เพื่อใช้ในชีวิตประจำวันและบ่อยครั้งที่จะเป็นสิ่งจำเป็นโดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าบุคคลนี้เป็นผู้ที่เคยอยู่ในสังคมอื่นมาก่อนแล้ว และภาษาที่สองนี้จะกลายเป็น*ภาษาแรก* และ*ภาษาแม่*จะกลายเป็นภาษาที่สองแทนในระหว่างการศึกษาในโรงเรียน

การเรียนภาษาที่สอง

ในกระบวนการสอนนั้นจะมีข้อแตกต่างระหว่างภาษาที่สองและ*ภาษาต่างประเทศ* ถ้าใครเรียนรู้ภาษาท้องถิ่นเป็นภาษาที่สองแล้วในสังคมที่ใช้*ภาษาท้องถิ่น*นั้นหมายความว่าบุคคลนั้นเรียนรู้ภาษาที่สองแล้ว จะมีการให้รายละเอียดในการสอนต่างหากซึ่งเป็นการให้ข้อมูลวิธีการสอนทางครุศาสตร์ว่าด้วยการเรียนการสอน*ภาษาแรก*และการเรียนภาษาต่างประเทศที่แตกต่างกัน

ความสามารถใช้สองภาษาหรือมากกว่านั้นได้

นักเรียนที่มีความสามารถใช้สองภาษาหรือมากกว่าสองภาษาได้ไม่ว่าจะใช้ในชีวิตประจำวันหรือจะใช้เฉพาะในบางกรณีที่จำเป็นก็ตามซึ่งถือว่าเป็นศักยภาพที่จะสามารถใช้ภาษาได้สองภาษาและมากกว่านั้นในกรณีของหลักสูตรนี้จะใช้คำจำกัดความว่าใครก็ตามที่พูดภาษาเยอรมันและภาษาอื่นๆ ที่ไม่ใช่ภาษาเยอรมันรวมทั้ง*ภาษาแม่*ได้

8 ภาคผนวก

ภาคผนวก I: บริบทในแคว้นซูริค

ในภาคผนวกนี้จะให้ภาพรวมเกี่ยวกับพื้นฐานทางด้านกฎหมายในการเรียนการสอนภายในแคว้นซูริค
และยังจะให้ภาพโดยรวมเกี่ยวกับองค์กรที่รับผิดชอบด้านการศึกษาของรัฐซูริค รวมไปจนถึงภาคปฏิบัติต่างๆ
(กระบวนการขอใบอนุญาตจัดการเรียนการสอน การจัดการและการทำงานร่วมกัน)
ซึ่งเป็นพัฒนาการมาจากหน่วยงานแห่งแคว้นนี้

พื้นฐานภายในแคว้น

เนื่องจากการประชุมของคณะกรรมการการศึกษาแห่งแคว้น (EDK)
ได้มีการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนและการสอนภาษาแม่และวัฒนธรรม (HSK) อีกครั้ง
«เป็นข้อเสนอให้มีการเตรียมนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาต่างประเทศ» เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม ค.ศ. 1991
ซึ่งได้ยืนยันถึงสิทธิขั้นพื้นฐานของ*เด็กอพยพโยกย้ายถิ่นฐานมาจากต่างประเทศ* อีกครั้งว่าเด็กเหล่านี้มีสิทธิที่จะ
«เรียนรู้และรักษาภาษา ขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมของประเทศตน โดยเป็นการแนะนำของคณะกรรมการฯ ว่า
รายละเอียดนั้นให้เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของแต่ละรัฐหรือหน่วยงานระดับท้องถิ่นแต่ละหน่วยงาน

– การสนับสนุนการสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรม (HSK)
  ในรูปแบบที่เหมาะสมกับความเป็นไปได้ไม่ว่าจะเป็นชั่วโมงการสอนอย่างน้อยที่สุด 2
  ชั่วโมงต่อหนึ่งสัปดาห์ในเวลาเรียนปกติ

– ให้สามารถใช้อุปกรณ์การสอน สถานที่เรียนและอื่นๆ ได้โดยไม่มีค่าใช้จ่าย

– สนับสนุนการประสานงานร่วมกันระหว่างผู้สอนและครูในโรงเรียนเพื่อการสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรม

– ให้มีการกรอกผลการเรียนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรม (HSK) ลงในรายงานผลการศึกษาประจำปีของนักเรียน

– ต้องมีการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการสอนวิชานี้แก่ผู้ปกครองที่มีพื้นฐานมาจากต่างประเทศ

– การให้คะแนนนักเรียนนั้นคือผลของการเรียนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรม HSK
  นี้จะต้องถูกนำมาพิจารณาว่ามีศักยภาพด้วยเช่นกัน

EDK หรือคณะกรรมการการศึกษาฯ เห็นว่าการสอนวิชานี้ให้แก่นักเรียนเป็นกลยุทธ์ระดับชาติตั้งแต่ปี ค.ศ. 2004
เป็นต้นมาในการที่จะสนับสนุนส่งเสริมการเรียนวิชา*ภาษาแม่และวัฒนธรรม*ของเด็กที่มีพื้นฐานมาจากต่างประเทศ
(เปรียบเทียบการสอนภาษาที่เป็นวิชาบังคับในโรงเรียนภาคบังคับ: กลยุทธ์การศึกษาของ EDK
และแผนงานสำหรับการประสานงานทั่วประเทศสวิตเซอร์แลนด์ที่ได้มีการตกลงกันเมื่อวันที่ 25 มีนาคม พ.ศ. 2004)
เป้าหมายนี้เป็นเป้าหมายเดียวกันกับข้อตกลงที่ได้มีการลงนามกันไว้
ซึ่งเป็นการลงนามในข้อตกลงเพื่อให้เกิดความสงบสุขในโรงเรียนภาคบังคับ
ทำให้เป็นหน้าที่ของผู้รับผิดชอบที่จะให้โรงเรียนเป็นสถานที่เป็นกลางทั้งทางด้านศาสนาและทางด้านลัทธิการเมืองต่างๆ
ด้วยการเสนอการสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรม
เพื่อความสงบในโรงเรียนภาคบังคับซึ่งเป็นบรรทัดฐานในการสนับสนุนโดยถือเป็นหน้าที
(เปรียบเทียบกับข้อตกลงระหว่างแคว้นเกี่ยวกับความจำเป็นที่จะทำให้โรงเรียนมีความสงบสุข (HarmoS) ลงนามกันเมื่อวันที่
14 มิถุนายน ค.ศ. 2007) รัฐบาลกลางนั้นได้สนับสนุนกรอบของการสอนภาษานี้ด้วยการออกกฎหมายตั้งแต่ปี ค.ศ. 2011
ให้เป็นโครงการการสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรม
(เปรียบเทียบกฎหมายของสหพันธ์เกี่ยวกับการเรียนภาษาแม่และการสามารถเข้าใจกันได้ระหว่างภาษาต่างๆ
(กฎหมายเกี่ยวกับภาษา Sprachengesetz, SpG -) วันที่ 5 ตุลาคม ค.ศ. 2007
รวมทั้งคำสั่งระเบียบการเกี่ยวกับการทำความเข้าใจภาษาและการทำความเข้าใจการมีภาษาที่ใช้ร่วมกัน
(กฎหมายระเบียบการว่าด้วยภาษาลงวันที่ 4 มิถุนายนปี ค.ศ. 2010)

พื้นฐานทางด้านกฎหมายในแคว้นซูริค

ในแคว้นซูริคนี้ตามกฎหมายแล้วการเรียนการสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมนี้เป็นกฎหมายสำหรับประชาชนและเป็นกฎหมายที่เกี่ยวโยงกับการศึกษาขั้นพื้นฐานของประชาชน

กฎหมายการศึกษาขั้นพื้นฐานมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 7 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2005
§ 15.
1 ผู้บริหารโรงเรียนนั้นสามารถยอมรับองค์กร และหน่วยงานที่เสนอการสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรม
2 กฎข้อบังคับนี้เป็นการจัดการในบริบทเพื่อการยอมรับ รวมทั้งผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น

ระเบียบการใช้ในโรงเรียนชั้นประถม ออกเมื่อวันที่ 28 มิถุนายน ค.ศ. 2006

§ 13.

1
การเรียนภาษาแม่และวัฒนธรรมนี้นักเรียนจะได้ขยายความรู้ด้านภาษาต่างประเทศและความรู้ภาษาแรกและเกี่ยวกับวัฒนธรรมของประเทศที่ตนเองมีพื้นเพ
2 ผู้รับผิดชอบเสนอการสอนนี้คือสถานทูตหรือสถานกงสุลของประเทศนั้นๆ หรือองค์กรหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการศึกษาที่ได้รับอนุญาตแล้ว
3
หลักสูตรนี้จะได้รับการยอมรับก็ต่อเมื่อมีหลักสูตรการสอนตรงตามหลักสูตรการเรียนและการสอนไม่ว่าจะทางด้านการเมืองทางด้านความเชื่อและด้วยความเป็นกลาง
นอกจากนั้นจะต้องเป็นองค์กรที่ไม่คำนึงถึงการได้มาซึ่งผลประโยชน์ในการสอนนี้
หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมนี้ในระดับโรงเรียนอนุบาลควรที่จะสอนอย่างมากที่สุด 4 ชั่วโมงและในระดับประถมศึกษาชั้นประถมศึกษาที่หนึ่งอย่างมากที่สุด 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
4
ครูผู้สอนนั้นจะต้องได้รับอนุญาตให้สามารถสอนได้และมีความสามารถในภาษาเยอรมันอย่างพอเพียงที่จะให้การศึกษาแก่นักเรียนได้และได้รับการอบรมที่จำเป็นในการสอน

§ 14.

1 ถ้ามีการสอนวิชาภาษาแม่ และถ้าเป็นไปได้จะมีการสอนนอกเวลาเรียนปกติ
2 ก องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นสนับสนุนการสอนโดยจัดเตรียมสถานที่สอนให้โดยไม่มีค่าใช้จ่ายใด
ข นักเรียนสามารถเข้าเรียนวิชานี้ได้โดยที่ไม่ต้องเข้าไปเรียนวิชาปกติอย่างน้อยที่สุด 2 ชั่วโมงต่อหนึ่งสัปดาห์ในกรณีที่การเรียนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมนี้เป็นการเรียนในระหว่างเวลาเรียน
ค แจ้งความขัดข้องในการสอนมายังหน่วยงานผู้รับผิดชอบการศึกษาขั้นพื้นฐานนี้
3 คะแนนจะต้องมีการกรอกลงในรายงานผลการศึกษา
4 คณะกรรมการการศึกษาจะเป็นผู้รับการแจ้งการเข้าเรียน นอกจากนั้น การจัดการต่างๆ การเปิดสอนเป็นความรับผิดชอบขององค์กรและหน่วยงานที่เสนอการสอนโดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านทุนทรัพย์ การคัดเลือกนักเรียน การตรวจสอบดูแลการทำงานของผู้สอนด้วย

การจัดการสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมในแคว้นซูริค
ต่อไปนี้จะมีการบรรยายทางภาคปฏิบัติในการสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมในแคว้นซูริคซึ่งทางแคว้นนี้ได้เป็นผู้พัฒนาการทางด้านพื้นฐานเงื่อนไขตามกฎหมายและหัวข้อที่นำเสนอในบทดังต่อไปนี้ ซึ่งจัดตามลำดับตัวอักษร

การอนุญาตผู้จัดการสอน
คณะกรรมการรับผิดชอบด้านการศึกษาสามารถอนุญาตให้องค์กรหน่วยงานใดที่จะเป็นผู้จัดการสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมนี้ได้ในกรณีที่เงื่อนไขตามกฎหมายครบถ้วนและตรงตามของระเบียบการภายในที่ได้มีการวางไว้โดยที่หน่วยงานการศึกษาขั้นพื้นฐานจะเป็นผู้จัดการกระบวนการนี้ทั้งหมดในการอนุญาต ในกรณีที่มีการได้รับใบอนุญาตสอนวิชานี้แล้วให้มีการติดต่อประสานงานกับองค์กรที่ได้รับไปอนุญาตนี้แล้ว ควรให้มีการประสานงานร่วมมือกันเพื่อให้หลักการสอนเป็นเอกภาพในทางเดียวกันภายใต้จุดประสงค์ให้มีการเสนอวิชานี้ครอบคลุมในพื้นที่มากที่สุดเท่าที่จะกระทำได้สำหรับภาษาแม่แต่ละภาษา

การที่จะได้รับอนุญาตให้เป็นผู้เปิดสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมนี้จะต้องมีกระบวนการและคุณสมบัติดังต่อไปนี้

– ต้องให้ความมั่นใจได้ว่าหลักสูตรที่เปิดสอนนั้นมีหลักสูตรการสอนที่ตรงกับหลักสูตรที่วางไว้ว่าจะต้องเป็นกลางและไม่มีความผูกพันกับศาสนาหรือความเชื่อใด

– ผู้สอนที่มีคุณวุฒิสอนภาษานี้จะต้องมีความสามารถด้านภาษาเยอรมันเป็นอย่างดี

– ไม่ใช่เป็นการทำเพื่อแสวงหาผลกำไร

– จะต้องทำงานประสาน ทำงานร่วมกับโรงเรียนในท้องถิ่นและร่วมกับหน่วยงานรับผิดชอบด้านการศึกษา

ใบรับรองแพทย์และการกรอกรายงานผลการศึกษา
กรุณาดูบทที่ 3 หน้าที่ 9

การตรวจสอบ

การตรวจสอบทางด้านครุศาสตร์และบุคลากรของการสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมนี้อยู่ภายใต้การควบคุมขององค์กรที่ได้รับอนุญาต ในกรณีของการให้คะแนนนักเรียนนั้น
มีระเบียบการให้คะแนนของนักเรียนในรายงานผลการศึกษาปลายปีการศึกษาซึ่งเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ดูแลโรงเรียน (Schulpflegen)

เป็นหน้าที่ของผู้ที่ได้รับอนุญาตให้เปิดสอนที่จะตรวจสอบการเข้าเรียนและออกมาตราการในกรณีการขาดเรียนของนักเรียนดังนั้นผู้เปิดสอนและองค์กรที่เปิดสอนวิชานี้จะต้องอนุญาตให้เจ้าหน้าที่ดูแลโรงเรียนเข้าไปตรวจสอบ
สังเกตการเรียนและการสอนได้ โดยการสังเกตการณ์การเรียนการสอนนี้เป็นสิทธิของครูผู้สอนโรงเรียนประถมเช่นเดียวกัน
ผู้ที่เด็กในชั้นเรียนนั้นหยุดเรียนเพื่อที่จะมาเรียนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมนี้

กรณีมีความขัดข้องที่ไม่สามารถจะแก้ไขปรับปรุงได้ระหว่างครูผู้สอนและองค์กร
จะต้องมีการสนทนากันระหว่างผู้ดูแลโรงเรียนและองค์กรผู้ได้รับอนุญาตให้เปิดการสอนได้
ในกรณีที่เกิดความบกพร่องเป็นอย่างมากแม้จะมีการตักเตือนแล้วไม่สามารถแก้ไขได้
ผู้ดูแลโรงเรียนจะสามารถยื่นคำร้องไปยังคณะกรรมการการศึกษาให้ถอดถอนการได้รับอนุญาตให้เป็นผู้สอนวิชานี้ได้และให้มีการเปิดสอนวิชานี้ภายในโรงเรียน

ค่าใช้จ่าย
ค่าใช้จ่ายในการสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมอยู่ในความรับผิดชอบของผู้เปิดสอน
แต่ในบางท้องที่องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นจะเป็นผู้สนับสนุนทางด้านการเงินหรือจะเป็นผู้จัดจ้างครูผู้สอนวิชานี้
ในบางกรณีผู้ปกครองจะเป็นรับผิดชอบค่าใช้จ่ายค่าธรรมเนียมนี้สำหรับองค์กรที่ได้รับอนุญาตให้เปิดสอนเป็นส่วนใหญ่

ภาษาแม่ผู้สอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรม
การคัดเลือกครูผู้เข้าสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมนี้เป็นเรื่องขององค์กรผู้เปิดสอน

เป็นความรับผิดชอบขององค์กรผู้ฝึกสอนที่จะดูแลให้ครูผู้สอนเปิดสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมในแคว้นซูริค

– ผู้สอนจะต้องมีคุณวุฒิพอเพียงในฐานะที่เป็นครู
(เช่นสำเร็จการศึกษาด้านครุศาสตร์หรือจบการศึกษาในวิชาที่เทียบเท่าได้หรือมีประสบการณ์และทำงานทางด้านครุศาสตร์มาแล้วและผ่านการอบรมมาแล้ว)

– มีความสามารถด้านภาษาเยอรมันด้านการพูด (บุคคลนี้จะต้องมีเอกสารหลักฐานว่าตนมีความรู้ภาษาเยอรมันในระดับ B-1 ตามหลักสูตรการเรียนภาษาที่สหภาพยุโรปเป็นผู้กำหนด)

– เข้ารับการอบรมที่จัดโดยองค์กรรับผิดชอบการศึกษา (สำนักงานควบคุมการศึกษาขั้นพื้นฐาน)

– เข้ารับการอบรมในโมดูลการนำเสนอการสอนซึ่งเป็นการจัดโดยวิทยาลัยครูของซูริค ผู้ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการการศึกษาให้จัดการอบรมนี้

ในกรณีที่ผู้สอนไม่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่กล่าวมาแล้ว
คณะกรรมการการศึกษาจะแจ้งไปยังองค์กรที่จัดการสอนนี้ให้มีมาตราการแก้ไขปรับปรุง
ในกรณีจำเป็นคณะกรรมการการศึกษาสามารถให้ใบอนุญาตสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมนี้ของผู้นั้นเป็นโมฆะได้

ถ้าผู้สอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมนี้มีความรู้มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการศึกษาของที่นี่จะถือว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง
ดังนั้นจึงแนะนำให้องค์กรที่เปิดสอนเลือกคัดเลือกผู้ที่เข้าสอน ไม่เปลี่ยนผู้สอนในช่วงระยะเวลาสั้นๆ
หรือไม่ควรใช้ระบบการหมุนเวียนครูในการสอน («การสับเปลี่ยนผู้สอน»)

การให้ข้อมูลและการสมัครเข้าเรียน
ทั้งองค์กรผู้เปิดการสอน
โรงเรียนประจำท้องถิ่นและสำนักงานดูแลการศึกษาขั้นพื้นฐานจะแจ้งให้เด็กได้รับทราบหรือผู้ปกครองเกี่ยวกับการเปิดสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมนี้
ซึ่งการเปิดสอนนี้จะสามารถเริ่มต้นสอนได้นับตั้งแต่วัยอนุบาลเป็นต้นไปหรือสามารถเริ่มต้นได้ตามที่มีการเสนอสอนภาษานั้นนั้น

ครูประจำชั้นในโรงเรียนประถมจะเป็นผู้แจกใบสมัครให้แก่ผู้ปกครอง

ผู้ปกครองจะสมัครโดยตรงกับบุคคลที่องค์กรผู้จัดสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมนี้ประสานงานด้วย องค์กรที่จัดสอนจะเป็นผู้แจ้งไปยังผู้ปกครอง อย่างทันเวลาโดยตรงเกี่ยวกับรายละเอียดของการสอนอย่างชัดเจน (เช่น เวลา สถานที่และครูผู้สอน)
รวมทั้งในกรณีที่ไม่สามารถจัดการสอนได้ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้ปกครองที่จะรับผิดชอบให้นักเรียนมาเรียนอย่างสม่ำเสมอ ในกรณีที่ไม่มาเรียน ผู้ปกครองจะต้องมีการแจ้งลาออกภายในปีการศึกษานั้น

สื่อและอุปกรณ์การสอนต่างๆ
สื่อและอุปกรณ์การสอนต่างๆ นั้นเป็นหน้าที่ขององค์กรผู้จัดการสอน

โรงเรียนในท้องถิ่นจะได้รับข้อเสนอให้เตรียมอุปกรณ์การสอนให้แก่ผู้สอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมนี้ (อย่างเช่นเครื่องถ่ายเอกสาร กรณีที่เป็นไปได้ บีมเมอร์ เครื่องโสตทัศน์ โปรเจ็คเตอร์ คอมพิวเตอร์และการเข้าใช้งานอินเตอร์เน็ตอื่นๆ) รวมทั้งอุปกรณ์ในการสอน เช่นช็อค สมุด กระดาษ และอื่นๆ โดยไม่มีค่าใช้จ่าย

เวลาเรียนและห้องเรียน
นักเรียนหญิงและชายจะเข้าเรียนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมนี้ในระดับโรงเรียนอนุบาลและ ป. 1 ในระยะเวลานานอย่างมากที่สุดเพียงแค่ 2 ชั่วโมงเท่านั้นและในชั้นต่อๆ ไปจะสามารถเข้าเรียนวิชานี้ได้อย่างมากที่สุด 4 ชั่วโมงเรียนเท่านั้นต่อหนึ่งสัปดาห์ เวลาเรียนวิชานี้จะปรากฏในตารางเรียนปกติ (ระหว่าง 08:00 น. ถึง 12:00 น. และ 13:30 น. ถึง 17:00 น.) โดยที่การเรียนวิชานี้อาจจะเป็น 2 ชั่วโมงติดกันได้แทนการเรียนวิชาปกติ 1 ชั่วโมงโดยที่ในระหว่างเวลาเรียนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมนี้ เด็กจะไม่ต้องไปเรียนวิชาปกติ

ในช่วงฤดูใบไม้ผลิ
ผู้เสนอการเรียนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมจะแจ้งไปยังผู้รับผิดชอบของในโรงเรียนท้องถิ่นเพื่อขอใช้สถานที่ในโรงเรียน รวมทั้งแจ้งเวลาที่ต้องการเปิดสอนซึ่งหมายความว่าเวลาที่จะเปิดสอนจริงๆ นั้นจะต้องมีการตกลงกันระหว่างกลุ่มผู้จัดการสอนและโรงเรียนในท้องถิ่น และผู้มีส่วนร่วมรับผิดชอบในท้องถิ่น

โดยปกติแล้วการสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมนี้จะมีการสอนในสถานที่สาธารณะคือโรงเรียนประถม และถ้าเป็นไปได้ ควรที่จะอยู่ใกล้ที่พักอาศัยของนักเรียน เป็นหน้าที่ของโรงเรียนในท้องถิ่นที่จะจัดหาสถานที่ในการสอนให้โดยที่ไม่มีค่าใช้จ่าย และผู้สอนจะเป็นผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติตามกฎระเบียบการใช้สถานที่สาธารณะนี้

ผู้เปิดการสอนจะแจ้งไปยังผู้รับผิดชอบในโรงเรียนในเวลาต้นปีการศึกษาเกี่ยวกับการจัดสอนนักเรียนอย่างชัดเจน (จำนวนชั้นเรียน จำนวนนักเรียน เวลาเรียน ห้องและผู้สอน)
ซึ่งข้อมูลเหล่านี้ผู้เสนอสอนวิชานี้จะส่งข้อมูลให้แก่สำนักงานรับผิดชอบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งมีหน้าที่ส่งต่อข้อมูลนี้ไปยังผู้รับผิดชอบประจำท้องถิ่น ผู้มีหน้าที่ให้การสนับสนุนการจัดสอนและประสานงาน

การทำงานร่วมกันระหว่างผู้สอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมและโรงเรียนประจำท้องถิ่น
เป็นการแนะนำให้ครูของโรงเรียนชั้นประถมศึกษาและผู้สอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมติดต่อกัน โดยแน่นอนที่สุดควรจะเป็นการติดต่อผ่านผู้อำนวยการ การเชิญผู้สอนวิชานี้มาร่วมประชุมครูที่โรงเรียน ซึ่งในบางครั้งอาจจะมีการเชิญผู้สอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมนี้มาสนทนาแลกเปลี่ยนกันในการพบปะที่มีการจัดขึ้นทุกๆ ปี จุดประสงค์ของการพบกันนี้เพื่อให้มีการรู้จักกันและมีการแลกเปลี่ยนซึ่งประสบการณ์และความต้องการอื่นๆ

การเปิดสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมนั้นเป็นการเสนอของภายในโรงเรียนประถมศึกษา ดังนั้นจึงเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในกรณีที่ผู้สอนวิชานี้เข้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ในโรงเรียนและโดยเฉพาะอย่างยิ่งในโรงเรียนที่มีนักเรียนมาจากครอบครัวสองภาษาหรือมากกว่านั้น เนื่องจากการทำงานร่วมกันระหว่างสถาบันจะเป็นประโยชน์แก่นักเรียน ซึ่งอาจจะหมายความได้ว่าทั้งสองสถาบันนี้ทำงานร่วมกันเพื่อส่งเสริมศักยภาพของเด็กนักเรียน เพื่อให้สามารถพัฒนาศักยภาพทางด้านภาษาที่มีหลายภาษาและศักยภาพข้ามวัฒนธรรมให้เป็นโครงการการเรียนรู้ได้ พร้อมกันนั้นอาจจะเป็นการเสนอทางออกหรือให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองได้เนื่องจากไม่ใช่เฉพาะครูประจำชั้นเรียนเท่านั้นแต่ผู้ชำนาญพิเศษในโรงเรียนประถมอย่างเช่นครูผู้ชำนาญพิเศษด้านภาษาเยอรมันเป็นภาษาที่สอง สามารถเข้ามาร่วมทีมงานเพื่อประโยชน์ของนักเรียนได้ กรณีที่ครูผู้สอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมมีคุณวุฒิเช่นกัน

จะประสบความสำเร็จในฐานะของตัวกลาง สื่อโดยอาศัยศักยภาพแปล*ข้ามวัฒนธรรม*ได้
นอกจากนั้นแล้วสิ่งที่จะเป็นประโยชน์คือการที่จะให้ผู้สอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมนี้เข้ามามีส่วนร่วมที่จะพิจารณาผลการศึกษาประจำปีของนักเรียนอย่างเช่น การพิจารณาความพร้อมของนักเรียน อนาคตของนักเรียน และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

สำนักงานปฐมศึกษาแนะนำโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนสองภาษาหรือหลายภาษาให้มีการจัดการสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาและบรรจุการสอนนี้ให้เป็นส่วนหนึ่งเนื่องจากเป็นโรงเรียนประจำท้องถิ่น

การทำงานร่วมกันระหว่าง
โรงเรียน – ผู้ปกครอง
การทำงานร่วมกันระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครองนั้นมีผลอย่างใหญ่หลวงกับการเรียนและการสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนและเยาวชนเนื่องจากการทำงานร่วมกันนี้จะมีผลในทางบวกที่เกิดสำหรับเด็กนักเรียนและเยาวชน
เนื่องจากผู้สอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมนั้นมีปฏิสัมพันธ์อันดีอย่างสม่ำเสมอ พร้อมทั้งประสานงานกับผู้ปกครอง
ให้ข้อมูลที่เกี่ยวกับโรงเรียนและผู้ปกครอง
ซึ่งก่อให้เกิดความรู้สึกในทางบวกเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้และความพร้อมของนักเรียน ในกระบวนการเรียน
ผู้สอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมนั้นสามารถทำงานร่วมกับครูประจำชั้นในโรงเรียนประถมได้
และจะสามารถสนับสนุนผู้ปกครองได้อย่างเช่น การเชิญชวนผู้ปกครองเข้ามาร่วมงานในโรงเรียนด้วยการสนทนาเป็นส่วนตัว
หรือด้วยการทำหน้าที่เป็นตัวกลางระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครองโดยอาศัยศักยภาพด้านข้ามวัฒนธรรม
เนื่องจากมีความรู้เกี่ยวกับการศึกษาทั้งสองระบบในทั้งสองภาษา
ซึ่งการทำหน้าที่นี้จะต้องมีการตกลงกันระหว่างครูประจำชั้นและหน่วยงานรับผิดชอบโรงเรียน

การทำงานร่วมกันกับผู้ดูแลโรงเรียน
หน่วยงานรับผิดชอบโรงเรียนประจำท้องถิ่นนั้นจะมีบทบาทในการทำให้การสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมนี้เป็นไปได้ด้วยดีภายใต้เงื่อนไขของการสอนภายในโรงเรียนชั้นประถม ดังนั้นจึงมีการเสนอว่าในกรณีที่มีความต้องการ
ควรที่จะมีการประสานงานกับเทศบาลหรือองค์กรผู้รับผิดชอบมาร่วมด้วย เพื่อการจัดการตารางสอน
ความต้องการสถานที่เรียน ห้องเรียน
เพื่อที่จะทำให้การเปิดสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมมีความสอดคล้องกันและเป็นไปด้วยดีเนื่องจากการสนับสนุนการทำงานร่วมกัน

การทำงานร่วมกันระหว่างผู้ประสานงานใน ระดับแคว้น

คณะกรรมการการศึกษานั้นให้ถือว่าเป็นหน้าที่ของผู้รับผิดชอบการศึกษาขั้นพื้นฐานในการที่จะบริหารจัดการให้การสอนการเรียนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรมนี้เป็นไปได้ด้วยดีด้วยการสนับสนุนในด้านต่างๆ
สำหรับผู้ที่จัดการสอนหรือองค์กรอิสระเหล่านี้ให้สามารถคัดเลือกบุคคลทำหน้าที่รับผิดชอบในการประสานงานในระดับแคว้นกับหน่วยงานดูแลการศึกษาขั้นพื้นฐานในท้องถิ่นนั้น เพื่อให้การทำงานร่วมกันนี้เป็นได้อย่างราบรื่น

คณะกรรมการสองคณะจะเป็นผู้รับผิดชอบในการแลกเปลี่ยนซึ่งข้อมูลรายละเอียดต่างๆ ที่สำคัญ
การกำหนดแนวคิดและคำถามต่างๆ เกี่ยวกับการจัดการ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านครุศาสตร์หรืออื่นๆ ใดก็ตามซึ่งในที่นี้คือ
«การประชุมสัมมนาเพื่อการสอนวิชาภาษาแม่และวัฒนธรรม»
ผู้เข้าประชุมและการสัมมนาครั้งนี้จะเป็นตัวแทนจากองค์กรหน่วยงานที่เปิดสอนวิชานี้และตัวแทนจากหน่วยงานอื่นๆ
ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา (อย่างเช่นตัวแทนของครู
ตัวแทนโรงเรียนของภาควิชาภาษาเยอรมันให้เป็นภาษาที่สองและผู้อำนวยการโรงเรียน)
นอกจากนั้นแล้วยังมีตัวแทนจากวิทยาลัยครุศาสตร์แห่งซูริคซึ่งทำหน้าที่ในนามของคณะกรรมการการศึกษา
เพื่อให้มีการจัดสัมมนาและการอบรมสำหรับบุคคลที่จะทำหน้าที่สอน ขณะเดียวกัน
คณะกรรมการการประชุมสัมมนานี้จะมีตัวแทนขององค์กรและหน่วยงานจัดสอนร่วมในระหว่างการประชุมสัมมนาด้วย

องค์กรหน่วยงานจัดสอนจะต้องรายงานการทำงานของตนไปยังคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างสม่ำเสมอและจะเป็นผู้ตอบคำถามที่เกี่ยวกับแผนการสอนที่มีการแปลเป็นภาษาเยอรมัน รวมทั้งคำถามอื่นๆ ที่เกี่ยวโยงกัน

ภาคผนวก II: ชั้น และหัวข้อ – ภาพโดยรวม

รายการหัวข้อต่างๆ นี้เป็นข้อเสนอเพื่อส่งเสริมการวางแผนและจัดการเรียนการสอน
เป็นรายละเอียดโดยรวมเกี่ยวกับหัวข้อในแต่ละชั้นของการสอนภาษาแม่และวัฒนธรรม ซึ่งเป็นข้อเสนอเท่านั้น
ดังนั้นผู้สอนจึงมีหน้าที่เลือกหัวข้อที่นำไปสอนเนื่องจากมีจำนวนมากกว่าชั่วโมงเรียน

หัวข้อต่อไปนี้เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรการสอนที่ **21 (Lehrplans 21)** ซึ่งไม่ถูกนำไปสอนในโรงเรียนประถม
หัวข้อเหล่านี้เป็นหัวข้อที่เหมาะสมสอดคล้องกับหลักสูตรการสอนที่ 21 ที่มีลิงค์

หัวข้อ

ฉันและคนอื่น – การอยู่รวมกัน

ความสอดคล้องกับหลักสูตรการสอนที่ 21 (Lehrplan 21)
NMG.10 | RKE.1 | RKE.2 | RKE.5

รอบ 1
- การเรียนรู้จักกัน การทักทายกัน (ซึ่งกันและกัน) การแนะนำตัวเอง
- การปฏิบัติตัว และความสุภาพเรียบร้อย โรงเรียนอนุบาล/เรียน: ระเบียบในโรงเรียน ขั้นตอนการปฏิบัติ และกฎข้อบังคับ พิธีการ
- การเรียนรู้ในการทำกิจกรรมกับเพื่อน ความเป็นเพื่อน การทะเลาะกัน อะไรที่ฉันทำเองได้

รอบ 2
- ความแตกต่างของกลุ่มและวัฒนธรรม: กฎของความเหมือนและความแตกต่าง การให้ค่า การยอมรับและเคารพซึ่งกันและกัน กลยุทธ์การแก้ไขความขัดแย้ง
- ฉันคือใคร: อะไรทำให้ฉันเป็นฉันและฉันอยู่ในสังคมใด
- บทบาททางเพศระหว่างเด็กผู้หญิง - ผู้ชาย
- สิทธิของเด็ก

รอบ 3
- ระหว่างปัจเจกชนและกลุ่ม การเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มหมู่คณะและการเป็นคนแปลกหน้า
- การอยู่ร่วมกันกับชนหมู่มากและชนส่วนน้อย การเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติและปัจจัย เหตุที่เกิดขึ้นในปัจจุบันด้านการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ
- บุคคลตัวอย่างจากแวดวงกีฬา ทางด้านวิทยาศาสตร์ ทางด้านวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์
- ปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนเพศเดียวกัน (โดยเฉพาะสิ่งที่คาดหวังในวัฒนธรรม)
- สิทธิมนุษยชน

หัวข้อ

ครอบครัว

ความสอดคล้องกับแผนการสอน 21
NMG.10 | RKE.2 | RKE.5

รอบ 1
– ครอบครัวของฉัน ญาติพี่น้อง กฎระเบียบ ขนบธรรมเนียม ประเพณีในครอบครัว

รอบ 2
– การงาน อาชีพ และการแบ่งหน้าที่ในครอบครัว
– ประวัติของครอบครัว เช่น สมาชิกรุ่นต่างๆ และโครงสร้างครอบครัว
– ครอบครัวในรูปแบบต่างๆ

รอบ 3
– บทบาทสมาชิกในครอบครัวในขณะที่มีการเปลี่ยนแปลงตามเวลาและวัฒนธรรมที่แตกต่าง
– บทบาทของ(ตนเอง)ที่เข้าใจได้
– หน้าที่และรูปแบบของครอบครัวที่ขึ้นอยู่กับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม
– คุณค่าของตนเองและจริยธรรม

หัวข้อ

การละเล่นและนันทนาการ

ความสอดคล้องกับหลักสูตรการสอนที่ 21
NMG.10 | RKE.5

รอบ 1
– การละเล่นต่างๆ คือ เล่นด้วยกันในสถานที่ต่างๆ และด้วยเกมส์การเล่นที่แตกต่างกัน การละเล่นใหม่ในปัจจุบันหรือการละเล่นที่มาจากวัฒนธรรมและของเล่น
– เวลาว่างและนันทนาการ
– อุปกรณ์ในการทำงานและอุปกรณ์อำนวยความสะดวกอื่นๆ

รอบ 2
– การพักผ่อน
– การจัดนันทนาการของตนเองเช่นกีฬา กลุ่มเพื่อน และสมาคมต่างๆ
– การใช้สื่อและอุปกรณ์ดิจิตอล มีเดียต่างๆ
– การสื่อสารสาระสนเทศ

รอบ 3
– การพักผ่อน
– พัฒนาการนันทนาการ เช่นการพบปะในกลุ่มเยาวชนวัฒนธรรมเยาวชน (เช่นดนตรี และกลุ่มเพื่อน สมาคมต่างๆ)
– การใช้สื่อและอุปกรณ์ดิจิตอล มีเดียต่างๆ
– การสื่อสารสาระสนเทศ

หัวข้อ

ที่พัก สถานที่ เขตและเมือง

ความสอดคล้องกับหลักสูตรการสอนที่ 21

NMG.8 | RZG.3 | RZG.4

รอบ 1

- บริบทในโรงเรียนอนุบาล/ ในโรงเรียน
- ที่พัก/บ้านของเราและบริเวณเขตโดยรอบ

รอบ 2

- บ้านพักและการพักอาศัย

รอบ 3

- ที่พักและส่วนต่างๆ สถาปัตยกรรมพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของที่พัก

หัวข้อ

การฉลองพิธีกรรมและความนิยม

ความสอดคล้องกับหลักสูตรการสอนที่ 21

NMG.7 | RZG.2

รอบ 1

- วันเกิดและพิธีกรรมสำคัญต่างๆ การฉลองการจัดพิธีกรรมต่างๆ
- เสื้อผ้าในการฉลองโอกาสที่แตกต่างกัน

รอบ 2

- งานฉลองต่างๆ และการฉลองทางศาสนาพิธี
- เสื้อผ้าตามความนิยมและความเปลี่ยนแปลงไปตามเวลา เสื้อผ้าเฉพาะ อาชีพเสื้อผ้า และบทบาทสถานภาพในสังคมและเสื้อผ้าที่มีแบรนด์

รอบ 3

- การออกเที่ยวข้างนอกและไปปาร์ตี้ต่างๆ
- เสื้อผ้าตามความนิยม รวมทั้งพิธีกรรมในความเปลี่ยนแปลงจากอดีตถึงปัจจุบัน

หัวข้อ

สุขภาพและโภชนาการ

ความสอดคล้องกับหลักสูตรการสอนที่ 21
NMG.1 | NT .7

รอบ 1
- ร่างกายของฉันและร่างกายของมนุษย์ อวัยวะต่างๆ และความเป็นเอกภาพของร่างกายของฉันและของคนอื่น โสตประสาทสัมผัสทั้งห้า
- ความสะอาด
- ความดูแลโดยแพทย์
- อาหารและเครื่องดื่มที่ถูกสุขลักษณะและความเคยชินกับอาหารปกติ

รอบ 2
- สุขภาพและการป่วยไข้ การมีวงจรชีวิตที่เอื้ออำนวยให้มีสุขภาพที่ดี
- อาหารที่รับประทานประจำวันมาจากไหน ผักผลไม้ต่างๆ ตามฤดูกาล

รอบ 3
- กีฬาและยาเสพติด
- โภชนาการและอาหาร วัฒนธรรมการรับประทานอาหารที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์และพื้นเพของครอบครัว

หัวข้อ

ภูมิศาสตร์

ความสอดคล้องกับหลักสูตรการสอนที่ 21
NMG.8

รอบ 1
- เกี่ยวกับความรู้ทางภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวโยงกับประสบการณ์ของเด็ก (อย่างเช่น ที่อยู่ ประเทศแม่ ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ประเทศเพื่อนบ้านและอื่นๆ) คำจำกัดความของคำว่าปริภูมิคือสามารถระบุตำแหน่งของตนเอง
- ประเทศที่พ่อแม่ ประเทศบ้านเกิดเมืองนอนของตนเอง และการรู้จักทางภูมิศาสตร์โดยรวมและอากาศ

รอบ 2
- แม่น้ำ เทือกเขา เมืองที่สำคัญในประเทศบ้านเกิดเมืองนอนของพ่อแม่

รอบ 3
- ลักษณะภูมิประเทศที่เด่นของประเทศบ้านเกิดเมือง นอนของพ่อแม่

หัวข้อ

วิทยาศาสตร์ธรรมชาติและเทคนิค

ความสอดคล้องกับหลักสูตรการสอนที่ 21

NMG.2 | NMG.3 | NMG.4 | NT.1 | NT.2 | NT.8 | NT.9

รอบ 1
- สัตว์ สัตว์เลี้ยง สัตว์และพืช ป่า
- ผลไม้และผัก แร่ธาตุทั้งสี่
- ฤดูกาลและความเปลี่ยนแปลงในธรรมชาติ
- คำจำกัดความของคำว่าปัจจุบัน (ปี เดือน อาทิตย์ วัน ชั่วโมง ตอนเย็น กลางวัน เมื่อวาน วันนี้ พรุ่งนี้และอื่นๆ)
- อุปกรณ์เครื่องใช้ เครื่องอำนวยความสะดวกในงานบ้าน
- ยานพาหนะที่เด็กใช้เอง (จักรยาน สเกตบอร์ด หรือทร็อททิเน็ตฯ)

รอบ 2
- สัตว์และพืชชนิดต่างๆ
- กระบวนการลูกโซ่อาหาร
- อากาศและการพยากรณ์อากาศ
- การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและอุทกภัยที่เกิดจากการทำลายระบบนิเวศวิทยา
- ของเล่นดิจิตอลและอุปกรณ์การสื่อสารทางดิจิตอล

รอบ 3
- นิเวศวิทยา การทำลายระบบนิเวศฯ อันตรายและการอนุรักษ์ระบบนิเวศวิทยาและสิ่งแวดล้อม (เช่นการนำกลับมาใช้ใหม่และการกำจัดขยะ)
- หัวข้อที่อยู่ในการโต้วาทีการสนทนาในปัจจุบันจากวิทยาศาสตร์ต่างๆ (เช่น การทดลองโดยใช้สัตว์หรือการค้นคว้าทางด้านพันธุกรรม ฯ)
- ของเล่นดิจิตอลและอุปกรณ์การสื่อสารทางดิจิตอล

หัวข้อ

วรรณคดีและศิลปะ

ความสอดคล้องกับหลักสูตรการสอนที่ 21

ภาษา

รอบ 1
- เพลง บทกลอน บทท่องจำ นิทานพื้นบ้าน หนังสือรูป
- สี และ ภาพยนตร์
- การทำศิลปะเองและการอธิบายศิลปะที่ทำ

รอบ 2
- กลอน ตำนาน นิทาน นิยายกวีนิพนธ์และห้องสมุดวัฒนธรรม
- ภาพยนตร์

รอบ 3
- ตัวอย่างของวรรณคดีคลาสสิคและวรรณคดีปัจจุบัน
- ภาพยนตร์
- รูปวาดและประติมากรรมต่างๆ ดนตรีและศิลปะในด้านอื่นๆ ศิลปินชายและหญิง

หัวข้อ

อดีตและประวัติศาสตร์

ความสอดคล้องกับหลักสูตรการสอนที่ 21

NMG.9 | RZG.6 | RZG.7 | RZG.8 | RKE.4

รอบ **1**

– «เมื่อฉันยังเล็กอยู่»
– ความแตกต่างของอดีตและปัจจุบัน
– ประสบการณ์ส่วนตัวในการเที่ยวประเทศบ้านเกิดของพ่อแม่ การท่องเที่ยวและเมื่อปิดเทอม

รอบ 2

– ความเป็นมาในครอบครัวของฉัน การอพยพโยกย้ายถิ่นฐาน
– ประวัติความเป็นมาของประเทศบ้านเกิดเมืองนอนของพ่อแม่ เหตุการณ์ที่สำคัญ ประวัติการสร้างประเทศ

รอบ 3

– ชีวประวัติของตนเอง (ตัวอย่างเช่น การเรียนและการเรียนภาษา)
– สถานการณ์ทางด้านสังคมและทางด้านการเมืองของบ้านเกิดเมืองนอนของพ่อแม่
– ศาสนาต่างๆ และมุมมองโลกทัศน์
– ความรู้ทางด้านการเมือง (ตัวอย่างเช่นระบบการเลือกตั้งและการลงมติ)

Thema

โลกของการทำงานและการเรียนวิชาชีพ

ความสอดคล้องกับหลักสูตรการสอนที่ 21

NMG.6 | WAH.1 | WAH.2 | WAH.3

รอบ **1**

– อาชีพต่างๆ ของบุคคลรอบตัว อาชีพในโรงเรียนและในหน่วยงานราชการ (เช่น การเป็นพนักงานบริการ ตำรวจ การทำงานในโรงพยาบาล หรือพนักงานขาย เป็นต้น)

รอบ 2

– อาชีพในฝัน ตัวอย่างเช่น ตามบุคคลสำคัญในอาชีพต่างๆ
– ความหมายของการศึกษาและอาชีพการงาน

รอบ 3

– การเลือกอาชีพและการเข้าไปมีอาชีพหรือการไปโรงเรียนชั้นมัธยมใดประเทศสวิตเซอร์แลนด์และในประเทศแม่ อาชีพและคุณสมบัติ เงื่อนไข ความแตกต่างของเงื่อนไข คุณสมบัติระหว่างสองประเทศที่กล่าวมาแล้ว
– อาชีพและความเป็นตัวตน (การใช้ภาษาโดยอาศัยศักยภาพข้ามวัฒนธรรม) คำถามที่เกี่ยวกับเพศโดยเฉพาะ
– เศรษฐกิจ เศรษฐกิจในด้านต่างๆ พัฒนาการของเศรษฐกิจ การว่างงานและสหภาพแรงงาน

ภาคผนวกที่ III: วรรณคดีอ้างอิง

ภาคผนวกนี้เป็นรายการของเอกสารอ้างอิงในหลักสูตรฉบับนี้ซึ่งเป็นการเลือกสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนต่า งๆ เพื่อให้เป็นศูนย์ค้นคว้าสำหรับการสอนภาษาเดียวและหลายภาษาที่สามารถอ่านได้ที่เว็บไซต์ของหน่วยงานรับผิด ชอบด้านการศึกษาขั้นพื้นฐาน: www.zh.ch/hsk

แผนกพัฒนาการด้านการศึกษานานาชาติ (International Projects in Education) der PH Zürich (2018): Mate- rialien für den herkunftssprachlichen Unterricht; Umgang mit Dialekt und Standardsprache, Zürich: Pädagogi- sche Hochschule Zürich.

Bildungsdirektion des Kantons Zürich (2017): Lehrplan für die Volksschule des Kantons Zürich.

Giudici, Anja und Bühlmann, Regina (2014): Unterricht in Heimatlicher Sprache und Kultur HSK. Eine Auswahl guter Praxis in der Schweiz, Bern: Generalsekretariat EDK.